

Høring af udkast til 11 bekendtgørelser og udkast til luftvejledningens kapitel 6 vedrørende regulering af mellemstore fyringsanlæg samt udkast til miljøvurdering, SMV – implementering af direktivet om mellemstore fyringsanlæg (MCP-direktivet)

Hermed sendes udkast til 11 bekendtgørelser, der vedrører miljøregulering af mellemstore fyringsanlæg, i ekstern høring. Den ene bekendtgørelse er ny, mens 10 bekendtgørelser er ændringer af eksisterende bekendtgørelser. Høringen omfatter desuden udkast til nyt kapitel 6 i luftvejledningen. Endelig omfatter høringen udkast til miljøvurdering af den nye bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg.

Udkast til ny bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg samt ændringer i miljøtilsynsbekendtgørelsen og luftkvalitetsbekendtgørelsen implementerer direktivet om mellemstore fyringsanlæg¹. Ændringer i de øvrige bekendtgørelser og luftvejledningen er konsekvensrettelser som følge af implementering af direktivet.

Ud over direktivets bestemmelser indeholder den nye bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg også bestemmelser, som viderefører visse gældende krav i den danske regulering af mellemstore fyringsanlæg.

I Luftkvalitetsbekendtgørelsen, godkendelsesbekendtgørelsen, standardvilkårsbekendtgørelsen, spildevandsbekendtgørelsen og maskinværkstedsbekendtgørelsen er der også ændringer, som ikke relaterer sig til implementeringen af direktivet om mellemstore fyringsanlæg.

I bilaget til høringsbrevet er der nærmere redegjort for indholdet i den nye bekendtgørelse og ændringerne i de øvrige bekendtgørelser og luftvejledningen.

Miljøeffekten af de foreslåede emissionsgrænseværdier i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg er vurderet i miljøvurderingsrapporten.

Bekendtgørelserne skal træde i kraft senest den 19. december 2017.

Det bemærkes, at hjemlen i miljøbeskyttelseslovens § 79 d til at fastsætte reglen i § 89 i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg først vil ikrafttræde af lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse om implementering af dele af udvindingsaffaldsdirektivet og MCP-

¹ Direktiv 2015/2193/EU af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg.

direktivet, som forventes at træde i kraft den 19. december 2017. Bestemmelsen i § 89 er således indarbejdet i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg på forventet bevilling af hjemmel hertil.

Miljøstyrelsen skal venligst anmode om at modtage eventuelle høringsvar senest **den 25. september 2017 kl. 12:00.**

Høringsvar bedes sendt til mst@mst.dk med kopi til heira@mst.dk med angivelse af journalnummer MST-52105-00013 i emnefeltet.

De modtagne høringsvar vil blive offentliggjort på Høringsportalen. Ved afgivelse af høringsvar samtykkes til offentliggørelse af høringsvaret, herunder afsenders navn og mailadresse.

./ Udkast til bekendtgørelser er sendt i høring hos de parter, der fremgår af vedlagte liste.

Eventuelle spørgsmål kan rettes til de kontaktpersoner, der fremgår af nedenstående skema.

Bekendtgørelsesnavn mv.	Kontaktperson	Telefon	E-mail
Miljøvurdering (SMV) af bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg	Heidi Ravnborg	72 54 44 71	heira@mst.dk
Bekendtgørelse om miljøkrav til mellemstore fyringsanlæg (NY)	Anne Jensen	72 54 43 52	annje@mst.dk
Bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed (godkendelsesbekendtgørelsen).	Sezen Celik	72 54 45 24	sezce@mst.dk
Bekendtgørelse om standardvilkår i godkendelse af listevirksomhed (standardvilkårsbekendtgørelsen).	Lasse Tellerup Møller (teknik) Sezen Celik (jura)	72 54 40 16 72 54 45 24	latha@mst.dk sezce@mst.dk
Bekendtgørelse om miljøtilsyn (miljøtilsynsbekendtgørelsen)	Kristina Houllberg Balling	72 54 40 15	kriba@mst.dk
Bekendtgørelse om brugerbetaling for godkendelse m.v. og tilsyn efter lov om miljøbeskyttelse og lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug (brugerbetalingsbekendtgørelsen).	Kristina Houllberg Balling	72 54 40 15	kriba@mst.dk
Bekendtgørelse om vurdering og styring af luftkvaliteten (luftkvalitetsbekendtgørelsen)	Eva Stejn Nissen	72 54 40 26	evnst@mst.dk
Bekendtgørelse om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 (spildevandsbekendtgørelsen)	Sezen Celik	72 54 45 24	sezce@mst.dk
Bekendtgørelse om samordning af miljøvurderinger og digital selvbetjening m.v. for planer, programmer og konkrete projekter omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM). (VVM-bekendtgørelsen)	Heidi Ravnborg	72 54 44 71	heira@mst.dk
Bekendtgørelse om begrænsning af emission af nitrogenoxider og carbonmonooxid fra motorer og turbiner (gasmotorbekendtgørelsen).	Anne Jensen	72 54 43 52	annje@mst.dk
Bekendtgørelse om forbrænding af visse typer	Anne Jensen	72 54 43 52	annje@mst.dk

af træaffald på trævareforarbejdende virksomheder (bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder).			
Bekendtgørelse om virksomheder, der forarbejder emner af jern, stål eller andre metaller (maskinværkstedsbekendtgørelsen)	Lasse Tellerup Møller	72 54 40 16	latha@mst.dk
Luftvejledningens kapitel 6 om energianlæg.	Anne Jensen	72 54 43 52	annje@mst.dk

Med venlig hilsen

Heidi Ravnborg

Bilag til høringsbrev om udkast til 11 bekendtgørelser mv.

Dette bilag indeholder en gennemgang af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg samt en beskrivelse af de centrale ændringer og det centrale indhold i udkast til de 10 bekendtgørelser og kapitel 6 til luftvejledningen.

Indholdsfortegnelse

1. Direktivet om mellemstore fyringsanlæg
2. Gældende dansk lovgivning, der berøres af implementeringen
3. Indfasning af nye regler og udfasning af gældende danske regler
4. Bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg
5. Godkendelsesbekendtgørelsen
6. Standardvilkårsbekendtgørelsen
7. Miljøtilsynsbekendtgørelsen
8. Brugerbetalingsbekendtgørelsen
9. Luftkvalitetsbekendtgørelsen
10. Spildevandsbekendtgørelsen
11. VVM-bekendtgørelsen
12. Gasmotorbekendtgørelsen
13. Bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder
14. Maskinværkstedbekendtgørelsen
15. Kapitel 6 i luftvejledningen
16. Direktivets regler, som ikke gennemføres
17. Forholdet til EU-retten
18. Økonomiske konsekvenser for erhvervet

Læsevejledning:

Af hensyn til høringsbrevets læsevenlighed anvendes følgende betegnelser:

- 1-50 MW: Anlæg med en nominel indfyret termisk effekt på mere end eller lig med 1 MW og mindre end 50 MW.
- 120 kW-1 MW: Anlæg med en nominel indfyret termisk effekt på mere end eller lig med 120 kW og mindre end 1 MW.
- 1-5 MW: Anlæg med en nominel indfyret termisk effekt på mere end eller lig med 1 MW og mindre end eller lig med 5 MW.
- 5-50 MW: Anlæg med en nominel indfyret termisk effekt på mere end 5 MW og mindre en 50 MW (i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg).
- 5-50 MW: Anlæg med en nominel indfyret termisk effekt på mere end eller lig med 5 MW og mindre en 50 MW (i godkendelsesbekendtgørelsen og standardvilkårsbekendtgørelsen).
- 120 kW – 50 MW: Anlæg med en nominel indfyret termisk effekt på mere end eller lig med 120 kW og mindre end 50 MW.

1. Direktivet om mellemstore fyringsanlæg

Direktivet om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg, herefter direktivet, omfatter enkelte mellemstore fyringsanlæg på 1-50 MW.

Direktivet fastsætter i hovedtræk regler om, at:

- Mellemstore fyringsanlæg skal overholde emissionsgrænseværdier for NO_x, SO₂ og støv.
- Emissioner af NO_x, SO₂, støv og CO fra mellemstore fyringsanlæg skal overvåges.

- Mellemstore fyringsanlæg skal omfattes af en registrerings- eller godkendelsesordning.
- Tilsynsmyndigheden skal føre tilsyn med, at fyringsanlæggene overholder direktivets krav.

Direktivet skelner mellem nye mellemstore fyringsanlæg og bestående mellemstore fyringsanlæg. De nye anlæg skal overholde direktivets emissionsgrænseværdier fra den 20. december 2018, mens der sker en trinvis indfasning for de bestående anlæg, således at bestående mellemstore fyringsanlæg på 5-50 MW skal overholde emissionsgrænseværdierne fra den 1. januar 2025, og bestående mellemstore fyringsanlæg på 1-5 MW fra den 1. januar 2030.

Direktivet indeholder desuden bestemmelser om undtagelser, som Danmark kan vælge at udnytte.

Direktivet giver således mulighed for:

- At visse bestående mellemstore fyringsanlæg, som leverer varme til fjernvarmenettet, på nærmere betingelser kan få udskudt tidsfristen for overholdelse af direktivets emissionsgrænseværdier fra 1. januar 2025 til den 1. januar 2030.
- At visse bestående mellemstore fyringsanlæg, som anvender træbiomasse som brændsel, på visse betingelser kan få udskudt tidsfristen for overholdelse af direktivets emissionsgrænseværdi for støv fra den 1. januar 2025 til den 1. januar 2030.
- At visse mellemstore fyringsanlæg med få årlige driftstimer kan undtages fra at overholde direktivets emissionsgrænseværdier, dog med et øvre loft for støvemissioner fra anlæg, der anvender fast brændsel.

Forskningsaktiviteter, udviklingsaktiviteter og afprøvningsaktiviteter på mellemstore fyringsanlæg er undtaget kravene i direktivet. Aktiviteterne kan finde sted midlertidigt på fyringsanlæg, som almindeligvis anvendes til energiproduktion, eller på dedikerede forsøgsanlæg.

2. Gældende dansk lovgivning, der berøres af implementeringen

Direktivets bestemmelser gennemføres primært i den nye bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg, mens bestemmelserne om tilsyn med mellemstore fyringsanlæg hovedsageligt gennemføres i miljøtilsynsbekendtgørelsen. Herudover indeholder miljøbeskyttelsesloven bestemmelser, som også dækker direktivets bestemmelser om driftslederens pligt til at udlevere oplysninger til tilsynsmyndigheden og om håndhævelse og straf.

Endelig gennemfører luftkvalitetsbekendtgørelsen direktivets bestemmelse om, at Danmark som led i udvikling af luftkvalitetsplaner vurderer behovet for at anvende strengere emissionsgrænseværdier for individuelle fyringsanlæg i zoner, hvor luftkvalitetsdirektivets grænseværdier er overskredet.

Herudover betyder implementeringen af direktivet, at en række andre bekendtgørelser og luftvejledningen kapitel 6 skal ændres. Det drejer sig om:

- Bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed (godkendelsesbekendtgørelsen).
- Bekendtgørelse om standardvilkår i godkendelse af listevirksomhed (standardvilkårsbekendtgørelsen).
- Bekendtgørelse om begrænsning af emission af nitrogenoxider og carbonmonooxid fra motorer og turbiner (gasmotorbekendtgørelsen).
- Bekendtgørelse om forbrænding af visse typer af træaffald på trævareforarbejdende virksomheder (bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder).
- Luftvejledningens kapitel 6 om energianlæg.
- Bekendtgørelse om brugerbetaling for godkendelse m.v. og tilsyn efter lov om miljøbeskyttelse og lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug (brugerbetalingsbekendtgørelsen).

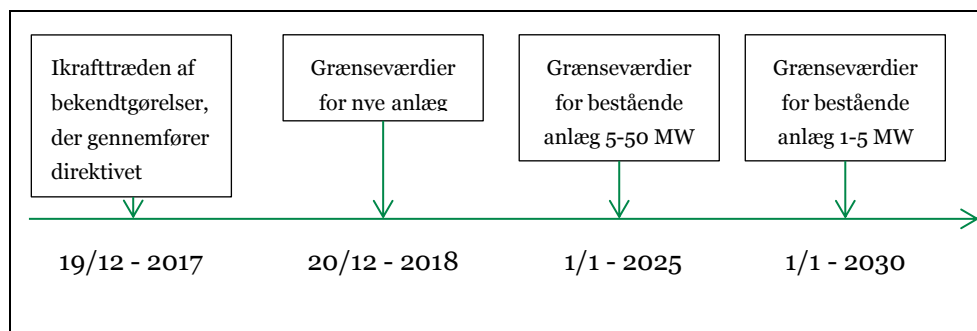
- Bekendtgørelse om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 (spildevandsbekendtgørelsen).
- Bekendtgørelse om samordning af miljøvurderinger og digital selvbetjening m.v. for planer, programmer og konkrete projekter omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) (VVM-bekendtgørelsen).
- Bekendtgørelse om virksomheder, der forarbejder emner af jern, stål eller andre metaller (maskinværkstedsbekendtgørelsen).

Godkendelsesbekendtgørelsen, standardvilkårsbekendtgørelsen, gasmotorbekendtgørelsen, bekendtgørelsen om trævareforarbejdende virksomheder og kapitel 6 i Luftvejledningen indeholder alle bestemmelser, der i dag enten regulerer mellemstore fyringsanlæg direkte eller udgør grundlag for at fastsætte vilkår i miljøgodkendelser for disse fyringsanlæg. Disse regler skal udfases i takt med, at bestående mellemstore fyringsanlæg bliver omfattet af de nye regler i 2025 og 2030, og de nye mellemstore fyringsanlæg bliver omfattet af de nye regler fra 20. december 2018.

Herudover skal brugerbetalingsbekendtgørelsen, spildevandsbekendtgørelsen, VVM-bekendtgørelsen og maskinværkstedsbekendtgørelsen konsekvensrettes.

3. Indfasning af nye regler og udfasning af gældende danske regler

Direktivet skal være implementeret i den danske lovgivning senest den 19. december 2017. Nye mellemstore fyringsanlæg bliver omfattet af de nye miljøkrav fra 20. december 2018, mens bestående mellemstore fyringsanlæg på 5-50 MW bliver omfattet af de nye miljøkrav fra 1. januar 2025, og bestående mellemstore fyringsanlæg på 1-5 MW fra 1. januar 2030. Se figur 1.

Figur 1. Overordnet tidslinje for tidsfrister i direktivet om mellemstore fyringsanlæg.

Denne trinvis indfasning af de nye miljøkrav til mellemstore fyringsanlæg betyder, at der skal ske en tilsvarende trinvis udfasning af de gældende danske miljøkrav. Denne indfasning og udfasning er nærmere beskrevet i de følgende afsnit.

3.1. Mellemstore fyringsanlæg på virksomheder omfattet af listepunkt G201

Listepunkt G201 i godkendelsesbekendtgørelsen (bilag 2) omfatter virksomheder, hvor den samlede nominelle indfyrede termiske effekt af alle virksomhedens fyringsanlæg, bortset fra nød anlæg, er på mere end eller lig med 5 MW og mindre end 50 MW, uanset brændselstype.

Standardvilkårsbekendtgørelsen fastsætter standardvilkår for listepunkt G201, som fremgår af afsnit 11 i bekendtgørelsens bilag 1. Standardvilkårene finder anvendelse for fyringsanlæg, der anvender de brændselstyper, der er specificeret i anvendelsesområdet for afsnit 11, og indeholder bl.a. emissionsgrænseværdier afhængig af fyringsanlæggenes størrelse i indfyret termisk effekt.

Virksomheder omfattet af listepunkt G201 kan bestå af forskellige anlægskombinationer:

- I. Fyringsanlæg på 5-50 MW
- II. Fyringsanlæg på 1-5 MW
- III. Fyringsanlæg på både 1-5 MW og 5-50 MW

De tre anlægskombinationer (I-III) kan også omfatte fyringsanlæg på 120 kW-1 MW. Disse bliver ikke omfattet af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg.

	19/12-2017	20/12-2018	1/1-2025	1/1-2030
Fyringsanlæg på virksomhed omfattet af listepunkt G201				
Nye fyringsanlæg på 1-50 MW				
Bestående fyringsanlæg på 5-50 MW	Afsnit 11			
Bestående fyringsanlæg på 1-5 MW	Afsnit 11		Afsnit 11A	
Fyringsanlæg på 120 kW- 1 MW	Afsnit 11		Afsnit 11A	

Figur 1. Illustration af indfasning af de enkelte mellemstore fyringsanlæg i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg og udfasning af anlæg på virksomhed omfattet af standardvilkår for G201-virksomheder i standardvilkårsbekendtgørelsen.

	Reguleret af miljøgodkendelser med standardvilkår, jf. afsnit 11 i bilag 1 og afsnit 11A i bilag 2 til standardvilkårsbekendtgørelsen
	Reguleret af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg
	Reguleret via Luftvejledningen

Nye mellemstore fyringsanlæg på 1-50 MW er omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg fra den 20. december 2018.

For bestående mellemstore fyringsanlæg sker der en trinvis udfasning af fyringsanlæggenes godkendelsespligt og af standardvilkårene.

Afsnit 11 i bilag 1 til standardvilkårsbekendtgørelsen anvendes ved godkendelse af fyringsanlæg på 120 kW-1 MW på G201-virksomheder og ved godkendelse af ændringer af bestående fyringsanlæg på 1-50 MW på en G201-virksomhed. Afsnit 11 finder ikke anvendelse for nye mellemstore fyringsanlæg på 1-50 MW.

Fra den 1. januar 2025 bliver bestående fyringsanlæg på 5-50 MW omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, og reguleringen af disse anlæg skal derfor udgå af standardvilkårene. Dette sker ved, at afsnit 11 i bilag 1 til standardvilkårsbekendtgørelsen bortfalder den 1. januar 2025.

Samtidig bortfalder vilkår og godkendelser, der regulerer mellemstore fyringsanlæg på 5-50 MW. For G201-virksomheder med anlægskombination I vil det være hele godkendelsen, som bortfalder den 1. januar 2025. For G201 virksomheder med anlægskombination III vil det kun være godkendelsens vilkår, der regulerer mellemstore fyringsanlæg på 5-50 MW, som bortfalder den 1. januar 2025.

Afsnit 11A i bilag 2 til standardvilkårsbekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2025, samtidigt med at afsnit 11 i bilag 1 ophæves. Afsnit 11 A indeholder standardvilkår for fyringsanlæg på 120 kW-5 MW og anvendes ved godkendelse af fyringsanlæg på 120 kW-1 MW på G201-virksomheder og ved godkendelse af ændringer af bestående fyringsanlæg på 1-5 MW på en G201-virksomhed.

Fra den 1. januar 2030 bliver bestående fyringsanlæg på 1-5 MW omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, og reguleringen af disse anlæg skal derfor udgå af standardvilkårene. Dette sker ved, at afsnit 11A i bilag 2 til standardvilkårsbekendtgørelsen og listepunkt G201 i godkendelsesbekendtgørelsen bortfalder den 1. januar 2030. Samtidig bortfalder godkendelser af G201-virksomheder, der regulerer mellemstore fyringsanlæg på 1-5 MW, dvs. G201-virksomheder med anlægskombination II og III.

Hvis mellemstore fyringsanlæg på en G201-virksomhed *ikke er* teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en anden godkendelsespligtig virksomhed, så bliver støj og afkashøjder for mellemstore fyringsanlæg med anlægskombination II eller III reguleret af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg fra den 1. januar 2030, mens støj og afkashøjder fra mellemstore fyringsanlæg med anlægskombination I reguleres af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg fra den 1. januar 2025.

Hvis mellemstore fyringsanlæg på en G201-virksomhed *er* teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en anden godkendelsespligtig virksomhed, så reguleres virksomhedens samlede støj og immissioner (afkashøjder), inkl. støj og immissioner fra de mellemstore fyringsanlæg, af virksomhedens miljøgodkendelse.

Fyringsanlæg på 120 kW-1 MW på en G201-virksomhed, som *ikke er* teknisk og forureningsmæssigt forbundet til en godkendelsespligtig virksomhed, vil efter den 1. januar 2030 være reguleret via Luftvejledningen og eventuelt § 42 påbud. Hvis disse fyringsanlæg *er* teknisk og forureningsmæssigt forbundet til en godkendelsespligtig virksomhed, skal de reguleres af virksomhedens miljøgodkendelse.

3.2. Mellemstore fyringsanlæg på virksomheder omfattet af listepunkt G202

Listepunkt G202 i godkendelsesbekendtgørelsen (bilag 2) omfatter virksomheder, hvor den samlede nominelle indfyrede termiske effekt af alle virksomhedens fyringsanlæg, bortset fra nød anlæg, er på mere end eller lig med 1 MW og mindre end 5 MW, hvis de anvender faste biobrændsler eller biogas som brændsel.

Standardvilkårsbekendtgørelsen fastsætter standardvilkår for listepunkt G202, som fremgår af afsnit 12 i bekendtgørelsens bilag 1. Standardvilkårene finder anvendelse for fyringsanlæg, der anvender de brændselstyper, der er specificeret i anvendelsesområdet for afsnit 12, og indeholder bl.a. emissionsgrænseværdier afhængig af fyringsanlæggenes størrelse i indfyret termisk effekt.

Virksomheder omfattet af listepunkt G202 kan bestå af fyringsanlæg på 1-5 MW og 120 kW-1 MW. Anlæg på 120 kW – 1 MW bliver ikke omfattet af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg.

	19/12-2017	20/12-2018	1/1-2025	1/1-2030
Fyringsanlæg på virksomhed omfattet af listepunkt G202				
Nye fyringsanlæg på 1-5 MW				
Bestående fyringsanlæg på 1-5 MW	Afsnit 12			
Fyringsanlæg på 120 kW- 1 MW	Afsnit 12			

Figur 1. Illustration af indfasning af de enkelte mellemstore fyringsanlæg i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg og udfasning af disse anlæg af standardvilkårsbekendtgørelsen.

	Reguleret af miljøgodkendelser med standardvilkår, jf. afsnit 12 i bilag 1 til standardvilkårsbekendtgørelsen
	Reguleret af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg
	Reguleret via Luftvejledningen

Nye mellemstore fyringsanlæg på 1-5 MW er omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg fra den 20. december 2018.

For bestående mellemstore fyringsanlæg sker der en trinvis udfasning af fyringsanlæggenes godkendelsespligt og af standardvilkårene.

Afsnit 12 i bilag 1 til standardvilkårsbekendtgørelsen anvendes ved godkendelse af fyringsanlæg på 120 kW-1 MW på G202-virksomheder og ved godkendelse af ændringer af bestående fyringsanlæg på 1-5 MW på en G202-virksomhed. Afsnit 12 finder ikke anvendelse for nye mellemstore fyringsanlæg på 1-5 MW.

Fra den 1. januar 2030 bliver bestående fyringsanlæg på 1-5 MW omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, og reguleringen af disse anlæg skal derfor udgå af standardvilkårene. Dette sker ved, at afsnit 12 i bilag 1 til standardvilkårsbekendtgørelsen og listepunkt G202 i godkendelsesbekendtgørelsen bortfalder den 1. januar 2030. Samtidig bortfalder godkendelser af G202-virksomheder.

Hvis mellemstore fyringsanlæg på en G202-virksomhed *ikke er* teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en anden godkendelsespligtig virksomhed, så reguleres støj og afkasthøjder for disse fyringsanlæg af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg fra den 1. januar 2030.

Hvis mellemstore fyringsanlæg på en G201-virksomhed *er* teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en anden godkendelsespligtig virksomhed, så reguleres virksomhedens samlede støj og immissioner (afkasthøjder), inkl. støj og immissioner fra de mellemstore fyringsanlæg, af virksomhedens miljøgodkendelse.

Fyringsanlæg på 120 kW-1 MW på en G202-virksomhed, som *ikke er* teknisk og forureningsmæssigt forbundet til en godkendelsespligtig virksomhed, vil efter den 1. januar 2030 være reguleret via Luftvejledningen og eventuelt § 42 påbud. Hvis disse fyringsanlæg *er* teknisk og forureningsmæssigt forbundet til en godkendelsespligtig virksomhed, skal de reguleres af virksomhedens miljøgodkendelse.

3.3. Mellemstore fyringsanlæg på foderstofvirksomheder

Foderstofvirksomheder kan have mellemstore fyringsanlæg på 1-50 MW, der anvendes som dampkedler og indirekte fyrede tørrerier.

Listepunkt E207 (bilag 2) og 6.4 b) ii) -9) (bilag 1) i godkendelsesbekendtgørelsen omfatter foderstofvirksomheder.

Standardvilkårsbekendtgørelsen fastsætter standardvilkår for disse foderstofvirksomheder i afsnit 8 og 28 i bilag 1 til bekendtgørelsen, herunder standardvilkår om emissionsgrænseværdier og egenkontrolvilkår for fyringsanlæg på 120 kW-50 MW, der anvendes som dampkedel eller til indirekte fyrede tørrerier.

	19/12-2017	20/12-2018	1/1-2025	1/1-2030
Fyringsanlæg, der anvendes som dampkedler og indirekte fyrede tørrerier (listepunkt E207 og 6.4 b) ii) -9)				
Nye fyringsanlæg på 1-50 MW				
Bestående fyringsanlæg på 5-50 MW	Afsnit 8 / 28			
Bestående fyringsanlæg på 1-5 MW	Afsnit 8 / 28		Afsnit 8A / 28A	
Fyringsanlæg på 120 kW- 1 MW	Afsnit 8 / 28		Afsnit 8A / 28 A	Afsnit 8B / 28B

Figur 1. Illustration af indfasning af de enkelte dampkedler og indirekte fyringsanlæg i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg og udfasning af disse anlæg af standardvilkårsbekendtgørelsen.

	Reguleret af miljøgodkendelser med standardvilkår, jf. afsnit 8 og 28 i bilag 1, og afsnit 8A og 28A i bilag 2 og afsnit 8B og 28B i bilag 3 til standard-vilkårsbekendtgørelsen
	Reguleret af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg

Nye mellemstore fyringsanlæg på 1-50 MW, der anvendes som dampkedler og indirekte fyrede tørrerier, er omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg fra den 20. december 2018.

For bestående mellemstore fyringsanlæg der anvendes som dampkedler og indirekte fyrede tørrerier, sker der en trinvis udfasning af fyringsanlæggenes godkendelsespligt og af standardvilkårene.

Afsnit 8 og 28 i bilag 1 til standardvilkårsbekendtgørelsen anvendes frem til 1. januar 2025 ved godkendelse af dampkedler og indirekte fyrede tørrerier på 120 kW-1 MW og ved godkendelse af ændringer af bestående dampkedler og indirekte fyrede tørrerier på 1-50 MW. Afsnit 8 og 28 finder ikke anvendelse for nye dampkedler og indirekte fyrede tørrerier på 1-50 MW.

Fra den 1. januar 2025 bliver bestående fyringsanlæg på 5-50 MW omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, og reguleringen af disse anlæg skal derfor udgå af standardvilkårene. Dette sker ved, at afsnit 8 og 28 i bilag 1 til standardvilkårsbekendtgørelsen bortfalder den 1. januar 2025. Samtidig bortfalder godkendelsesvilkår om emissionsgrænseværdier og egenkontrol for dampkedler og indirekte fyrede tørrerier på 5-50 MW.

Afsnit 8A og 28A i bilag 2 til standardvilkårsbekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2025 samtidigt med, at afsnit 8 og 28 i bilag 1 ophæves. Afsnit 8A og 28A indeholder standardvilkår om emissionsgrænseværdier og egenkontrol for dampkedler og indirekte fyrede tørrerier på 120 kW-5 MW. Disse standardvilkår anvendes ved godkendelse af dampkedler og indirekte fyrede tørrerier på 120 kW-1 MW og ved godkendelse af ændringer af bestående dampkedler og indirekte fyrede tørrerier på 1-5 MW. Afsnit 8A og 28A finder ikke anvendelse for nye dampkedler og indirekte fyrede tørrerier på 1-5 MW.

Fra den 1. januar 2030 bliver bestående fyringsanlæg på 1-5 MW omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, og reguleringen af disse anlæg skal derfor udgå af standardvilkårene. Dette sker ved, at afsnit 8A og 28A i bilag 2 til standardvilkårsbekendtgørelsen bortfalder den 1. januar 2030. Samtidig bortfalder godkendelsesvilkår om emissionsgrænseværdier og egenkontrol for dampkedler og indirekte fyrede tørrerier på 1-5 MW.

Afsnit 8B og 28B i bilag 3 til standardvilkårsbekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2030 samtidigt med, at afsnit 8A og 28A i bilag 2 ophæves. Afsnit 8B og 28B indeholder standardvilkår om emissionsgrænseværdier og egenkontrol for dampkedler og indirekte fyrede tørrerier på 120 kW-5

MW. Disse standardvilkår anvendes ved godkendelse af dampkedler og indirekte fyrede tørrerier på 120 kW-1 MW.

Støj og immissioner (afkasthøjder) fra dampkedler og indirekte fyrede tørrerier på 1-50 MW reguleres sammen med støj og immissioner fra foderstofvirksomheden via godkendelsens vilkår om støj og afkasthøjder.

3.4. Mellemstore fyringsanlæg på andre godkendelsespligtige virksomheder end G201, G202, E207 og 6.4 b)ii) -9)

Mellemstore fyringsanlæg, som er teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en virksomhed omfattet af bilag 1 og 2 i godkendelsesbekendtgørelsen, er godkendelsespligtige og er i dag reguleret af vilkår i virksomhedens miljøgodkendelse.

Beskrivelsen i dette afsnit omhandler ikke mellemstore fyringsanlæg omfattet af listepunkt G201, G202, E207 og 6.4 b)ii) -9) der er beskrevet i afsnit 3.2-3.4.

	19/12-2017	20/12-2018	1/1-2025	1/1-2030
Fyringsanlæg der er teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en listevirksomhed				
Nye fyringsanlæg på 1-50 MW				
Bestående fyringsanlæg på 5-50 MW				
Bestående fyringsanlæg på 1-5 MW				

Figur 1. Illustration af indfasning af de enkelte mellemstore fyringsanlæg i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg og delvis udfasning af disse anlæg af virksomhedens miljøgodkendelse.

	Reguleret af virksomhedens miljøgodkendelse
	Reguleret af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg, bortset fra bekendtgørelsens støjgrænser og B-værdier

Nye mellemstore fyringsanlæg er omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg fra den 20. december 2018, bortset fra bekendtgørelsens støjgrænser og B-værdier, som reguleres i miljøgodkendelsen. Bekendtgørelsen giver dog mulighed for med hjemmel i lovens § 33 at stille skærpede og supplerende krav og dispensere fra bekendtgørelsens krav.

Fra den 1. januar 2025 bliver bestående fyringsanlæg på 5-50 MW omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, bortset bekendtgørelsens bestemmelser om støjgrænser og B-værdier. Samtidig bortfalder godkendelsesvilkår om emissionsgrænseværdier, egenkontrol samt indretning og drift, der regulerer mellemstore fyringsanlæg på 5-50 MW. Bekendtgørelsen giver dog mulighed for med hjemmel i lovens § 41 at stille skærpede og supplerende krav og dispensere fra bekendtgørelsens krav.

Fra den 1. januar 2030 bliver bestående fyringsanlæg på 1-5 MW omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, bortset bekendtgørelsens bestemmelser om støjgrænser og B-værdier. Samtidig bortfalder godkendelsesvilkår om emissionsgrænseværdier, egenkontrol samt indretning og drift, der regulerer mellemstore fyringsanlæg på 1-5 MW. Bekendtgørelsen giver dog mulighed for med hjemmel i lovens § 41 at stille skærpede og supplerende krav og dispensere fra bekendtgørelsens krav.

3.5. Mellemstore fyringsanlæg omfattet af gasmotorbekendtgørelsen

Gasmotorbekendtgørelsen fastsætter direkte bindende emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav for motorer og gasturbiner på 120 kW-50 MW.

	19/12-2017	20/12-2018	1/1-2025	1/1-2030

Fyringsanlæg (motorer og gasturbiner) omfattet af gasmotorbekendtgørelsen			
Nye fyringsanlæg på 1-50 MW			
Bestående fyringsanlæg på 5-50 MW			
Bestående fyringsanlæg på 1-5 MW			
Fyringsanlæg på 120 kW- 1 MW			

Figur 1. Illustration af indfasning af de enkelte mellemstore motorer og gasturbiner i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg og udfasning af disse anlæg af standardvilkårsbekendtgørelsen.

	Reguleret af gasmotorbekendtgørelsen		Reguleret af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg
	Reguleret via Luftvejledningen		

Nye mellemstore motorer og gasturbiner er omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg fra den 20. december 2018.

Fra den 1. januar 2025 bliver bestående motorer og gasturbiner på 5-50 MW omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, og reguleringen af disse anlæg skal derfor udgå af gasmotorbekendtgørelsen. Dette sker ved, at gasmotorbekendtgørelsens bestemmelser om emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav for motorer og gasturbiner på 5-50 MW bortfalder den 1. januar 2025.

Fra den 1. januar 2030 bliver bestående motorer og gasturbiner på 1-5 MW omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, og reguleringen af disse anlæg skal derfor udgå af gasmotorbekendtgørelsen. Dette sker ved at gasmotorbekendtgørelsen ophæves den 1. januar 2030.

Fyringsanlæg på 120 kW-1 MW, som indtil 1. januar 2030 har været reguleret af gasmotorbekendtgørelsen, vil herefter være reguleret via Luftvejledningen, som indeholder emissionsgrænseværdier mv. for disse motorer og gasturbiner gældende fra den 1. januar 2030.

3.6. Mellemstore fyringsanlæg omfattet af bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder

Bekendtgørelsen om trævareforarbejdende virksomheder fastsætter direkte bindende emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav for kedelanlæg på 120 kW-50 MW på trævareforarbejdende virksomheder, som forbrænder eget træaffald.

	19/12-2017	20/12-2018	1/1-2025	1/1-2030
Fyringsanlæg omfattet af bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder				
Nye fyringsanlæg på 1-50 MW				
Bestående fyringsanlæg på 5-50 MW				
Bestående fyringsanlæg på 1-5 MW				
Fyringsanlæg på 120 kW- 1 MW				

Figur 1. Illustration af indfasning af de enkelte mellemstore fyringsanlæg i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg og udfasning af disse anlæg af bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder.

	Reguleret af bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder		Reguleret af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg

Nye mellemstore fyringsanlæg på en trævareforarbejdende virksomheder, der forbrænder eget træaffald, er omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg fra den 20. december 2018.

Fra den 1. januar 2025 bliver bestående fyringsanlæg på 5-50 MW, der forbrænder eget træaffald, omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, og reguleringen af disse anlæg skal derfor udgå af bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder. Dette sker ved, at bestemmelser om emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav i bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder for fyringsanlæg på 5-50 MW bortfalder den 1. januar 2025.

Fra den 1. januar 2030 bliver bestående fyringsanlæg på 1-5 MW, der forbrænder eget træaffald, omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, og reguleringen af disse anlæg skal derfor udgå af bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder. Dette sker ved, at bestemmelser om emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav i bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder for fyringsanlæg på 1-5 MW bortfalder den 1. januar 2030.

Fra den 1. januar 2030 vil bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder kun regulere fyringsanlæg på 120 kW-1 MW, der forbrænder eget træaffald.

3.7. Andre mellemstore fyringsanlæg

Kedelanlæg på 1-5 MW, som ikke er omfattet af godkendelsespligt eller bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder, kan have fået påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42 om at overholde emissionsgrænseværdier fastsat i henhold til Luftvejledningen. Det drejer sig f.eks. om kedelanlæg, der anvender naturgas, gasolie, dieselolie og vegetabilsk olie som brændsel, og som ikke er teknisk og forureningsmæssigt forbundet til en godkendelsespligtig virksomhed.

	19/12-2017	20/12-2018	1/1-2025	1/1-2030
Andre kedelanlæg på 1 – 5 MW				
Nye fyringsanlæg på 1-5 MW				
Bestående fyringsanlæg på 1-5 MW				

Figur 1. Illustration af indfasning af de enkelte mellemstore fyringsanlæg i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg. .

Reguleret af § 42 og Luftvejledningen Reguleret af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg

Sådanne nye mellemstore fyringsanlæg er omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg fra den 20. december 2018.

Fra den 1. januar 2030 bliver sådanne bestående fyringsanlæg på 1-5 MW omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg. Samtidig ophæves eventuelle påbud, som har reguleret disse anlæg, og Luftvejledningens emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav for disse fyringsanlæg bortfalder.

4. Bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg

Bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg gennemfører hovedparten af bestemmelserne i direktivet om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg (direktivet). De øvrige dele af direktivets bestemmelser gennemføres i miljøtilsynsbekendtgørelsen og luftkvalitetsbekendtgørelsen.

Bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg viderefører herudover en række danske bestemmelser om bl.a. krav til indretning og drift og emissionsgrænseværdier for CO og tungmetaller, som ikke er en del af direktivet. Desuden videreføres en række danske emissionsgrænseværdier for NO_x, som er skrapere end direktivets emissionsgrænseværdier.

4.1. Reguleringsform

Direktivet giver mulighed for, at mellemstore fyringsanlæg kan reguleres efter en registrerings- og anmeldeordning eller en godkendelsesordning eller en kombination heraf. Direktivet giver også mulighed for at indføre almindelige bindende forskrifter, som der kan henvises til i fyringsanlæggets registreringsafgørelse eller godkendelse.

Direktivet gennemføres i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg som en branchebekendtgørelse, hvis bestemmelser bliver direkte bindende for mellemstore fyringsanlæg.

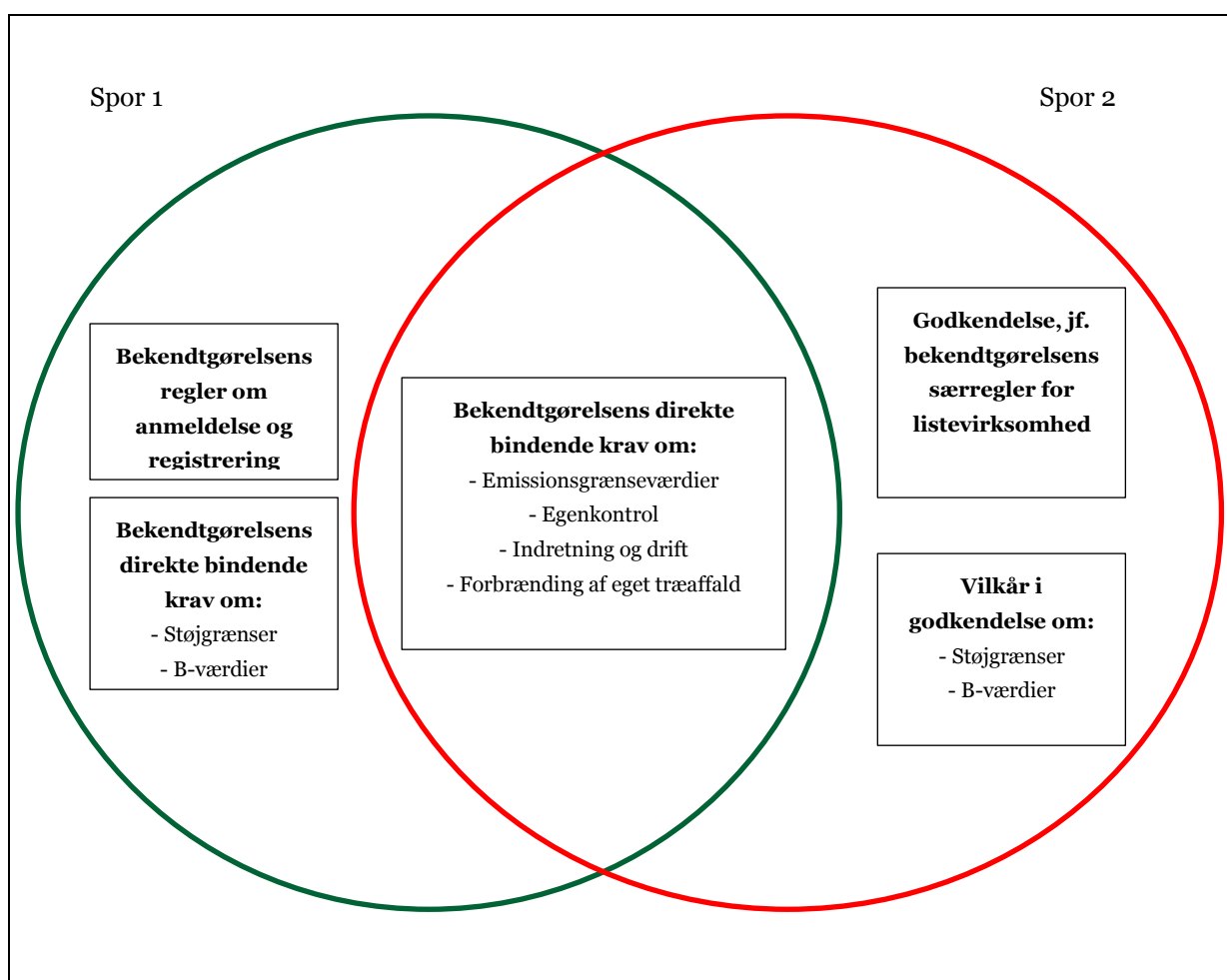
Direktivet og bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg skelner mellem nye fyringsanlæg og bestående fyringsanlæg. For nye mellemstore fyringsanlæg, dvs. fyringsanlæg, der sættes i drift den 20. december 2018 eller herefter, finder bekendtgørelsen anvendelse fra den 20. december 2018.

For bestående mellemstore fyringsanlæg, dvs. fyringsanlæg, som er sat i drift inden den 20. december 2018, sker der en trinvis indfasning, således at bekendtgørelsens miljøkrav gælder fra den 1. januar 2025 for fyringsanlæg på 5-50 MW og fra den 1. januar 2030 for fyringsanlæg på 1-5 MW.

4.1.1. To spor for regulering af mellemstore fyringsanlæg

Bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg indeholder to spor for regulering af mellemstore fyringsanlæg. Se figur 2.

- Spor 1 mellemstore fyringsanlæg, som ikke er teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en listevirksomhed, og som er omfattet af bekendtgørelsens anmelde- og registreringsordning
- Spor 2 mellemstore fyringsanlæg, som er godkendelsespligtige² og omfattet af bekendtgørelsens særregler for listevirksomhed.

Figur 2. Illustration af de to spor i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg.

4.1.1.1. Spor 1 - anmeldeordning

Spor 1 omfatter mellemstore fyringsanlæg, der er omfattet af bekendtgørelsens anmeldeordning.

² For listevirksomheder omfatter godkendelsespligten hele virksomheden, dvs. samtlige anlæg, aktiviteter og indretninger på virksomheden, som kan give anledning til forurening. Det betyder, at mellemstore fyringsanlæg, som er på en listevirksomhed, også er godkendelsespligtige, men her gælder bekendtgørelsens krav direkte, bortset fra støj og luftmissioner.

Mellemstore fyringsanlæg omfattet af anmeldeordningen er anlæg, som *ikke* er teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en godkendelsespligtig virksomhed, bortset fra G 201 og G 202. Som eksempler kan nævnes:

- Mellemstore fyringsanlæg, som i dag er omfattet af listepunkt G 201 og G 202, men ikke er teknisk og forureningsmæssigt forbundet til anden godkendelsespligtig virksomhed. Der kan f.eks. være fyringsanlæg på fjernvarmeværker og lignende.
- Motorer og gasturbiner, som i dag er reguleret af gasmotorbekendtgørelsen, og som står alene eller på en ikke-godkendelsespligtig virksomhed. Det kan f.eks. være nød anlæg på hospitaler.
- Mellemstore fyringsanlæg, som står alene eller på en ikke-godkendelsespligtig virksomhed. Det kan f.eks. være et kedelanlæg i tilknytning til et gartneri.
- Fyringsanlæg, som i dag er reguleret af bekendtgørelsen om træforarbejdende virksomheder, og som står på en ikke-godkendelsespligtig trævareforarbejdende virksomhed.
- Mellemstore fyringsanlæg, som står i tilknytning til et husdyrbrug.

Nye mellemstore fyringsanlæg omfattet af anmeldeordning (spor 1)

Nye mellemstore fyringsanlæg, som ikke er beliggende i forbindelse med en godkendelsespligtig virksomhed på bilag 1 eller 2, bortset fra G201 og G202, er omfattet af anmeldeordningen og skal anmeldes til tilsynsmyndigheden.

Hvis der skal etableres et nyt mellemstort fyringsanlæg, skal driftslederen sende en anmeldelse efter reglerne i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg. Dette gælder også, hvis f.eks. et eksisterende fjernvarmeværk omfattet af listepunkt G201 ønsker at etablere et nyt mellemstort fyringsanlæg.

En måned efter modtagelse af en fuldstændig anmeldelse registrerer tilsynsmyndigheden det nye mellemstore fyringsanlæg og meddeler driftslederen, at fyringsanlægget er registreret, og at det skal overholde de direkte bindende bestemmelser i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg.

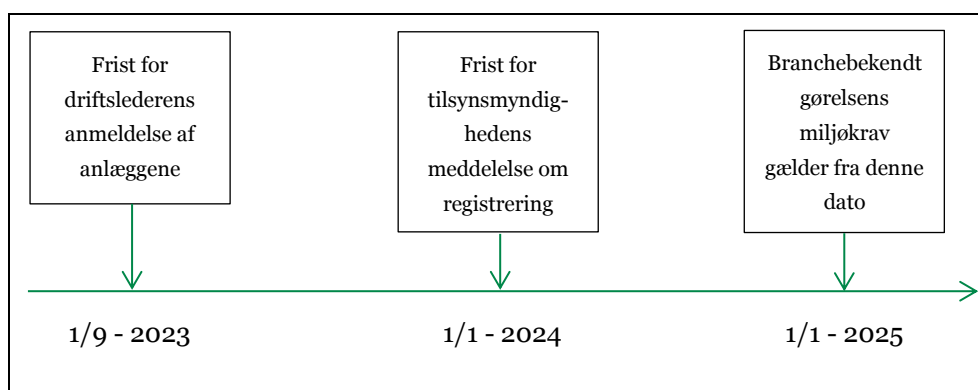
Tilsynsmyndighedens meddelelse om registrering er en konstaterende afgørelse, dvs. en konstatering af, at fyringsanlæggene skal overholde de gældende og direkte bindende miljøkrav i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg. Tilsynsmyndighedens meddelelse om registrering er derfor ikke omfattet af regler om partshøring og klageadgang.

Tilsynsmyndigheden kan i forbindelse med anmeldelsen i særlige tilfælde træffe afgørelse om dispensation fra visse krav i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, og i særlige tilfælde træffe afgørelse om skærpede eller supplerende krav. Disse afgørelser skal alle offentliggøres og kan påklages efter reglerne i miljøbeskyttelsesloven.

Driftslederen må ikke sætte mellemstore fyringsanlæg i drift, før driftslederen har modtaget tilsynsmyndighedens meddelelse om registrering.

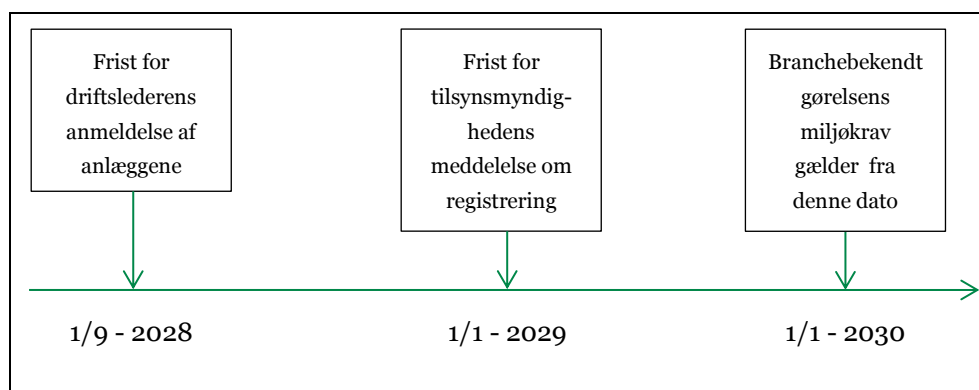
Bestående mellemstore fyringsanlæg omfattet af anmeldeordning (spor 1)

Bestående mellemstore fyringsanlæg på 5-50 MW, som er omfattet af anmeldeordningen, skal senest den 1. september 2023 anmeldes til tilsynsmyndigheden. Tilsynsmyndigheden skal senest den 1. januar 2024 registrere det bestående mellemstore fyringsanlæg og meddele anmelderen, at fyringsanlægget er registreret, og at det skal overholde de direkte bindende bestemmelser i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg fra den 1. januar 2025. Disse mellemstore fyringsanlæg må ikke drives efter den 1. januar 2025 uden tilsynsmyndighedens meddelelse om registrering.

Figur 3. Overordnet tidslinje for tidsfrister for bestående mellemstore fyringsanlæg på 5-50 MW, som er omfattet af anmeldeordningen.

Bestående mellemstore fyringsanlæg på 1-5 MW, som er omfattet af anmeldeordningen, skal senest den 1. september 2028 anmeldes til tilsynsmyndigheden. Tilsynsmyndigheden skal senest den 1. januar 2029 registrere det bestående mellemstore fyringsanlæg og meddele anmelderen, at fyringsanlægget er registreret, og at det skal overholde de direkte bindende bestemmelser i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg fra den 1. januar 2030. Disse mellemstore fyringsanlæg må ikke drives efter den 1. januar 2030 uden tilsynsmyndighedens meddelelse om registrering.

Figur 4. Overordnet tidslinje for tidsfrister for bestående mellemstore fyringsanlæg på 1-5 MW, som er omfattet af anmeldeordningen.

Tilsynsmyndighedens meddelelse om registrering er en konstaterende afgørelse, dvs. en konstatering af, at fyringsanlæggene skal overholde de gældende og direkte bindende miljøkrav i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg. Tilsynsmyndighedens meddelelse om registrering er derfor ikke omfattet af regler om partshøring og klageadgang.

Tilsynsmyndigheden kan i forbindelse med anmeldelsen i særlige tilfælde træffe afgørelse om dispensation fra visse krav i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, og i særlige tilfælde træffe afgørelse om skærpede eller supplerende krav. Disse afgørelser skal alle offentliggøres og kan påklages efter reglerne i miljøbeskyttelsesloven.

Driftslederen må ikke sætte mellemstore fyringsanlæg i drift, før det har modtaget tilsynsmyndighedens meddelelse om registrering.

4.1.1.2. Spor 2 – særregler for mellemstore fyringsanlæg i forbindelse med listevirksomheder

Spor 2 omfatter mellemstore fyringsanlæg, der er godkendelsespligtige. Det drejer sig om mellemstore fyringsanlæg, som er teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en listevirksomhed omfattet af bilag 1 eller 2 i godkendelsesbekendtgørelsen, bortset fra listepunkt G201 og G202.

Desuden er det mellemstore fyringsanlæg på en virksomhed omfattet af listepunkt 1.1 a eller 1.1 b, dvs. forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 50 MW eller derover, uden at være omfattet af bekendtgørelsen om store fyringsanlæg, omfattet af spor 2. For eksempel vil en virksomhed med to fyringsanlæg på 40 MW og 12 MW, som deler en fælles skorsten, være omfattet af listepunkt 1.1 og af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, men ikke af bekendtgørelsen om store fyringsanlæg.

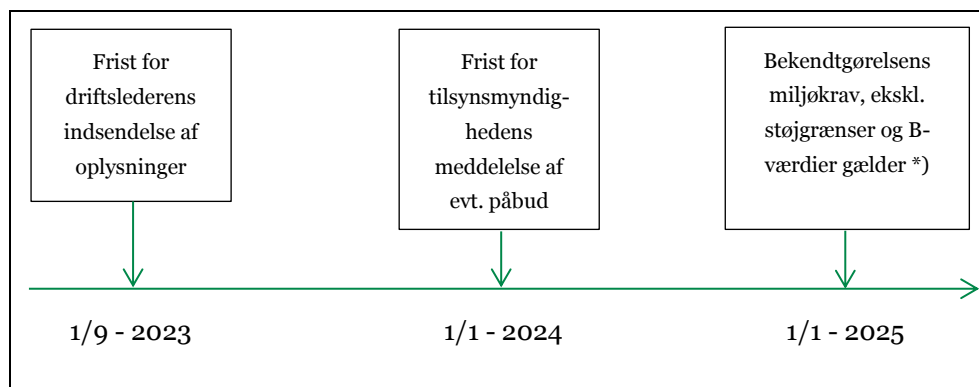
Kravene om emissionsgrænseværdier, egenkontrol og indretning og drift i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg er direkte bindende for mellemstore fyringsanlæg omfattet af bekendtgørelsens spor 2. Det betyder, at disse krav *ikke* skal fastsættes som vilkår i virksomhedens miljøgodkendelse. Dog skal emissionsgrænseværdierne skærpes for disse fyringsanlæg, hvis det kan begrundes i bedste tilgængelige teknik. Emissionsgrænseværdierne i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg udgør således et "sikkerhedsnet".

Bekendtgørelsens bestemmelser om støjgrænseværdier og afkasthøjder (B-værdier) omfatter ikke mellemstore fyringsanlæg, som er omfattet af bekendtgørelsens spor 2. Den samlede støj og de samlede immissioner fra virksomheden, herunder støj og immissioner fra virksomhedens mellemstore fyringsanlæg, reguleres via vilkår i virksomhedens miljøgodkendelse.

Godkendelsesmyndigheden kan i virksomhedens godkendelse fastsætte vilkår om skærpede emissionsgrænseværdier, hvis det er begrundet i bedste tilgængelige teknik. Desuden kan godkendelsesmyndigheden i særlige tilfælde dispensere fra visse krav i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg og i særlige tilfælde træffe afgørelse om skærpede eller supplerende krav. Dette skal ske via § 33 eller § 41 i miljøbeskyttelsesloven.

Nye mellemstore fyringsanlæg, som er omfattet af spor 2, skal søge om godkendelse efter reglerne i godkendelsesbekendtgørelsen og supplere ansøgningen med de oplysninger, der fremgår af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg.

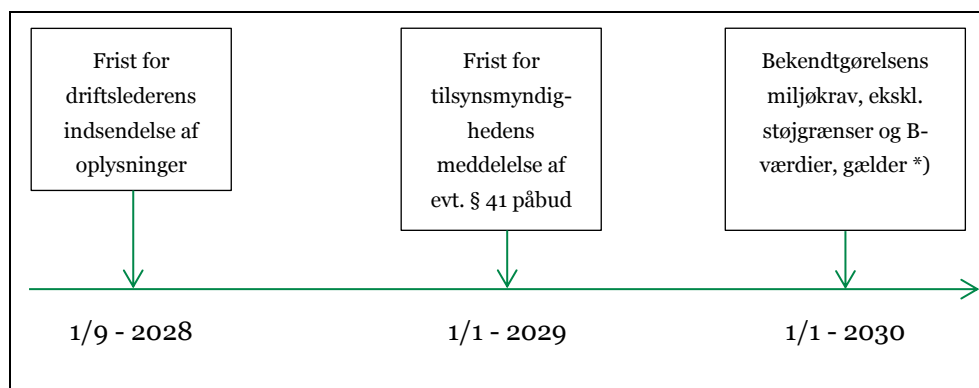
Virksomheder med bestående mellemstore fyringsanlæg på 5-50 MW, som er omfattet af spor 2, skal senest den 1. september 2023 sende de oplysninger, der fremgår af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, til tilsynsmyndigheden. Tilsynsmyndigheden skal senest den 1. januar 2024 meddele evt. § 41 påbud om dispensationer eller evt. skærpede eller supplerende krav.

Figur 5. Overordnet tidslinje for tidsfrister for bestående mellemstore fyringsanlæg på 5-50 MW, som er omfattet af anmeldeordningen.

*) medmindre der er truffet afgørelse om skærpede eller supplerende krav eller dispensation

Virksomheder med bestående mellemstore fyringsanlæg på 1-5 MW, som er omfattet af spor 2, skal senest den 1. september 2028 sende de oplysninger, der fremgår af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, til tilsynsmyndigheden. Tilsynsmyndigheden skal senest den 1. januar 2029 meddele evt. § 41 påbud om dispensationer eller evt. skærpede eller supplerende krav.

Figur 6. Overordnet tidslinje for tidsfrister for bestående mellemstore fyringsanlæg på 1-5 MW, som er omfattet af anmeldeordningen.

*) medmindre der er truffet afgørelse om skærpede eller supplerende krav eller dispensation

4.2. Myndighedskompetence

Kommunalbestyrelsen er tilsynsmyndighed for mellemstore fyringsanlæg, som er omfattet af anmeldeordningen i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg. Kommunalbestyrelsen er også tilsynsmyndighed for mellemstore fyringsanlæg, som er på en listevirksomhed, dog er Miljøstyrelsen tilsynsmyndighed for mellemstore fyringsanlæg, der er på listevirksomheder, som Miljøstyrelsen er godkendelsesmyndighed for.

4.3. Danske regler om digital anmeldelse

Bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg har krav om, at anmeldelse af mellemstore fyringsanlæg skal ske ved anvendelse af den digitale selvbetjening Byg og Miljø (BOM).

Desuden er der krav om, at Byg og Miljø skal anvendes i forhold til de supplerende oplysninger, der indgår i en ansøgning om miljøgodkendelse af et nyt mellemstort fyringsanlæg på en listevirksomhed. Byg og Miljø skal også anvendes, når oplysninger om bestående mellemstore fyringsanlæg på en listevirksomhed skal indgives til tilsynsmyndigheden i 2023 og 2028.

Dette svarer til de gældende regler om digital anmeldelse af maskinværksteder i henhold til maskinværkstedsbekendtgørelsen og om digitale ansøgninger om miljøgodkendelse af virksomhed.

4.4 Registreringer i Digital Miljøadministration (DMA)

Bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg indeholder en række bestemmelser om, at tilsynsmyndigheden skal registrere en række oplysninger om de enkelte mellemstore fyringsanlæg i Digital Miljøadministration. Det drejer sig dels om nærmere definerede oplysninger, som indgår i anmeldelser af mellemstore fyringsanlæg omfattet af spor 1, og i ansøgninger om miljøgodkendelser

mv. for mellemstore fyringsanlæg omfattet af spor 2. Desuden drejer det sig om meddelelse om registreringer og afgørelser om skærpede eller supplerende krav eller dispensationer.

Hermed opfyldes direktivets krav om, at offentligheden skal have adgang til disse oplysninger via internettet. Desuden vil Miljøstyrelsen kunne trække disse oplysninger til brug for rapporteringer om gennemførelse af direktivet til EU-Kommissionen.

4.5 Udlevering af oplysninger på anmodning fra enkeltpersoner

Som noget nyt giver bekendtgørelsen mulighed for, at enkeltpersoner kan anmode om oplysninger vedrørende virksomhedernes egenkontrol og driftsjournaler. Det er oplysninger, som virksomhederne allerede i dag er forpligtet til at opbevare samt udlevere på myndighedernes anmodning. Bestemmelsen følger direkte af direktivet.

4.6. Danske regler om samtidighed i forhold til spildevandstilladelser

Hvis der samtidig med en anmeldelse af et mellemstort fyringsanlæg søges om spildevandstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, nr. 3, eller § 28, stk. 1 eller 3, skal spildevandstilladelsen meddeles samtidig med eventuelle afgørelser om skærpede eller supplerende krav eller dispensationer.

4.7. Forholdet til VVM-regler

Mellemstore fyringsanlæg er på bilag 2 til VVM-loven, hvilket betyder, at inden etablering af et nyt mellemstort fyringsanlæg skal det screenes for VVM-pligt. VVM-myndigheden har 90 dage til at træffe en afgørelse om VVM-pligt.

Direktivets regler om behandling af anmeldelser af nye mellemstore fyringsanlæg betyder, at tilsynsmyndigheden skal registrere et nyt mellemstort fyringsanlæg inden en måned, efter det er anmeldt. Da de to regelsæt har forskellige tidfrister, er det ikke muligt med en samtidighed af screeningsafgørelse om ikke-VVM pligt og registreringen efter bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg. Bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg indeholder derfor en bestemmelse om, at anmeldelse af et nyt fyringsanlæg tidligst kan indgives, når der er truffet screeningsafgørelse om ikke-VVM pligt, eller i tilfælde af VVM-pligt, når der er meddelt VVM-tilladelse til fyringsanlægget.

4.8. Emissionsgrænseværdier

4.8.1. Direktivets emissionsgrænseværdier for støv

Direktivet fastsætter emissionsgrænseværdier for støv for visse typer brændsler. Disse emissionsgrænseværdier gennemføres uændret i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg.

Den gældende danske regulering har emissionsgrænseværdier for støv for kedelanlæg for de samme brændselstyper som i direktivet. Dog er der en dansk emissionsgrænseværdi for støv for gasoliefyrede kedelanlæg på 5-50 MW, hvilket ikke er tilfældet i direktivet. Da gasolie har et relativt lavt askeindhold og dermed en lille støvemission, vurderes det ikke relevant at videreføre den danske emissionsgrænseværdi for støv for gasoliefyrede kedelanlæg på 5-50 MW.

De nuværende danske emissionsgrænseværdier for støv for kedelanlæg er generelt lempeligere end direktivets, dog ligger enkelte af de danske emissionsgrænseværdier for støv på niveau med direktivets.

Den gældende danske regulering har ikke emissionsgrænseværdier for støv for motorer og gasturbiner, mens direktivet har emissionsgrænseværdier for støv for motorer og gasturbiner, der anvender andet flydende brændsel end gasolie som brændsel. Med bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg gennemføres disse emissionsgrænseværdier for støv for motorer og gasturbiner.

4.8.2. Direktivets emissionsgrænseværdier for SO₂

Direktivet fastsætter emissionsgrænseværdier for SO₂ for visse typer brændsler. Disse emissionsgrænseværdier gennemføres uændret i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg.

I den gældende danske regulering reguleres SO₂-emissioner ikke via emissionsgrænseværdier, men alene via svovlafgifter og svovlbekendtgørelsens krav til svovlindholdet i visse fossile brændsler.

4.8.3. Direktivets emissionsgrænseværdier for NO_x og videreførelse af danske emissionsgrænseværdier for NO_x

Både den gældende danske regulering og direktivet fastsætter emissionsgrænseværdier for NO_x. Nogle af direktivets emissionsgrænseværdier for NO_x er skrappe og nogle er lempeligere end de gældende danske emissionsgrænseværdier for NO_x.

I bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg indføres de danske emissionsgrænseværdier for NO_x, som er skrappe end direktivets emissionsgrænseværdier, mens direktivets emissionsgrænseværdier indføres, hvor de er de skrappeste. Dette sker med henblik på at minimere skadesomkostningerne forbundet med NO_x og bidrage til, at Danmark opfylder reduktionsmålet i NEC-direktivet (direktivet om nationale emissionslofter).

I den gældende danske regulering af kedelanlæg er emissionsgrænseværdier for NO_x angivet ved 10 % ilt. I direktivet og bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg er emissionsgrænseværdierne angivet ved 6 % ilt for kedelanlæg, der fyrer med fast brændsel, og ved 3 % ilt for kedelanlæg, der fyrer med flydende eller gasformigt brændsel. Hvis de danske emissionsgrænseværdier for NO_x for kedelanlæg omregnet til hhv. 3 og 6 % ilt er skrappe end direktivets, så er de danske emissionsgrænseværdier indført i bekendtgørelsen, ellers er det direktivets emissionsgrænseværdier, der er fastsat i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg.

I gasmotorbekendtgørelsen er emissionsgrænseværdierne for NO_x angivet ved 15 %, hvilket også er tilfældet i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, hvorfor disse emissionsgrænseværdier er overført direkte, hvis de er skrappe end direktivets.

4.8.4. Indførelse af danske emissionsgrænseværdier for CO

Gasmotorbekendtgørelsen, bekendtgørelsen om forbrænding af visse typer træaffald på trævareforarbejdende virksomheder, standardvilkårsbekendtgørelsen og Luftvejledningen fastsætter i dag emissionsgrænseværdier for CO for de mellemstore fyringsanlæg, der bliver omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg.

Der indføres emissionsgrænseværdier for CO, da disse kan have betydning for emissioner af PAHer (Polycykliske aromatiske hydrocarboner), som er kræftfremkaldende. PAHer dannes i højere grad under dårlig forbrænding, og CO er en indikator for dårlig forbrænding. Derudover har emissionsgrænseværdier for CO betydning for en effektiv udnyttelse af brændslets brændværdi.

De danske emissionsgrænseværdier for CO er derfor indarbejdet i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, selvom direktivet ikke har emissionsgrænseværdier for CO.

I den gældende danske regulering af kedelanlæg er emissionsgrænseværdier for CO angivet ved 10 % ilt. I bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg er emissionsgrænseværdierne angivet ved 6 % ilt for kedelanlæg, der anvender fast brændsel, og ved 3 % ilt for kedelanlæg, der anvender flydende eller

gasformigt brændsel. De danske emissionsgrænseværdier for CO for kedelanlæg er derfor omregnet til hhv. 3 og 6 % ilt.

I gasmotorbekendtgørelsen er emissionsgrænseværdierne for CO angivet ved samme referenceiltprocent som i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, hvorfor disse emissionsgrænseværdier er overført direkte.

4.8.5. Videreførelse af danske emissionsgrænseværdier for spormetaller

Standardvilkårsbekendtgørelsen indeholder standardvilkår om emissionsgrænseværdier for spormetaller (kviksølv, cadmium, nikkel, vanadium, krom, kobber og bly) for kedelanlæg, der fyrer med stenkul, brunkul, petcoke, fuelolie, orimulsion og brændsler af tilsvarende kvalitet.

Indholdet af spormetaller i stenkul og brunkul indikerer, at emissioner af spormetaller til luften vil ligge væsentlig under de nugældende emissionsgrænseværdier. Det vurderes derfor, at det ikke er relevant at videreføre de danske emissionsgrænseværdier for kul og brunkul, og tilhørende egenkontrolkrav i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg.

Miljøstyrelsen har ikke tilstrækkeligt materiale til at vurdere emissioner af spormetaller til luften fra anvendelse af petroleumskoks (pet-coke), fuelolie eller orimulsion, og har derfor videreført de gældende emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav for spormetaller for kedelanlæg, der anvender fuelolie og pet-coke som brændsel, i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg.

4.8.6. Emissionsgrænseværdier for nye nødanlæg

Direktivet giver mulighed for at undtage nye nødanlæg fra at overholde direktivets emissionsgrænseværdier, hvis nødanlægget er i drift i højst 500 timer om året som et rullende gennemsnit over tre år. I tilfælde af en sådan undtagelse skal nødanlæg, der fyrer med fast brændsel, overholde en emissionsgrænseværdi for støv på 100 mg/normal m³.

I den gældende danske regulering er motorer og gasturbiner, der fungerer som nødanlæg, undtaget fra gasmotorbekendtgørelsens krav, hvis de er i drift i færre end 500 timer om året. Direktivets mulighed for at undtage nye nødanlæg fra at overholde emissionsgrænseværdierne er indarbejdet i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, da de er i drift i forholdsvis korte tidsrum og derfor vurderes at være miljømæssigt af underordnet betydning.

Direktivet giver ikke mulighed for at undtage nye spidslastanlæg fra at overholde direktivets emissionsgrænseværdier.

4.8.7. Emissionsgrænseværdier for bestående nødanlæg og spidslastanlæg

Direktivet giver mulighed for at undtage bestående nødanlæg og spidslastanlæg fra at overholde direktivets emissionsgrænseværdier, hvis nødanlægget eller spidslastanlægget er i drift i højst 500 timer om året som et rullende gennemsnit over fem år. I tilfælde af en sådan undtagelse skal nødanlæg, der fyrer med fast brændsel, overholde en emissionsgrænseværdi for støv på 200 mg/normal m³.

I den gældende danske regulering er motorer og gasturbiner, der fungerer som nødanlæg, undtaget fra gasmotorbekendtgørelsens krav, hvis de er i drift i færre end 500 timer om året. Den danske regulering indeholder derimod ingen undtagelser i forhold til spidslastanlæg.

Direktivets mulighed for at undtage bestående nød anlæg fra at overholde emissionsgrænseværdierne er indarbejdet i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, da de er i drift i forholdsvis korte tidsrum.

Direktivets mulighed for at undtage bestående spidslastanlæg fra at overholde emissionsgrænseværdierne er delvist indarbejdet i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg. Undtagelsesmuligheden er kun udnyttet delvist i forhold til bestående spidslastanlæg, da der her er tale om anlæg, der indgår i den almindelige drift, når den normale forsyning ikke kan dække udsving i varme- og elforbruget.

Bestående spidslastanlæg undtages således fra at overholde direktivets emissionsgrænseværdier for SO₂. I forhold til støv og NO_x vil de bestående spidslastanlæg skulle overholde de gældende danske emissionsgrænseværdier, dog ikke den skærpelse af emissionsgrænseværdien for NO_x som gælder for motorer og gasturbiner fra 2021. I forhold til direktivets mulighed bliver der således et loft for støv- og NO_x-emissionen, ligesom loftet for støvemissionen fra spidslastanlæg, der fyrer med fast brændsel, er skærpet i forhold til direktivets øvre loft.

Direktivets mulighed for at undtage bestående fyringsanlæg, der er i drift i højst 1000 timer om året som et løbende gennemsnit over fem år i tilfælde af nærmere definerede nødstilfælde eller ekstreme situationer, er endvidere udnyttet.

4.8.8. Sammenlægningsreglen

Emissionsgrænseværdierne i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg gælder som udgangspunkt for det enkelte mellemstore fyringsanlæg. Dog er der en sammenlægningsregel, som skal anvendes, hvis en virksomhed har to eller flere nye mellemstore fyringsanlæg, som deler en fælles skorsten eller som ud fra en teknisk og økonomisk vurdering kunne dele en fælles skorsten.

Et eksempel på anvendelse af sammenlægningsreglen er to nye mellemstore fyringsanlæg på 5 MW og 17 MW, som deler en fælles skorsten. Her vil begge fyringsanlæg skulle overholde de emissionsgrænseværdier, der gælder for et fyringsanlæg på 22 MW.

4.9. Egenkontrol

4.9.1. Direktivets krav til egenkontrol med emissioner til luften

Direktivet giver mulighed for at overvåge emissioner til luften ved periodiske målinger (præstationskontrol) eller alternativ ved kontinuerlige målinger, ligesom der gives mulighed for alternativ metode til at bestemme SO₂-emissioner.

For mellemstore fyringsanlæg med en nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW følges direktivets krav om mindst en årlig præstationskontrol for SO₂, NO_x, støv og CO, dog erstattes kravet om præstationskontrol for NO_x med krav om kontinuerlig NO_x-måling, hvis det mellemstore fyringsanlæg er omfattet af NO_x-afgiftsloven om kontinuerlig NO_x-måling.

Kravet om kontinuerlige NO_x-målinger gælder for motorer og gasturbiner med en nominel indfyret termisk effekt på mere end 10 MW, og kedelanlæg med en nominel indfyret termisk effekt på mere end 30 MW. Bekendtgørelsens krav om NO_x-måling på disse anlæg er således harmoniseret med kravene i NO_x-afgiftsloven.

Bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg giver mulighed for at erstatte periodiske målinger af SO₂-emissioner med en alternativ beregningsmetode. Denne mulighed er udnyttet i bekendtgørelsen,

idet der henvises til beregningsmetode beskrevet i supplement til Luftvejledning om nyt kapitel 6 om energianlæg.

For mellemstore fyringsanlæg på 1-20 MW videreføres de nuværende frekvenser for præstationskontrol i den gældende danske regulering. For disse fyringsanlæg bliver der krav om hyppigere præstationskontrol end direktivet lægger op til. Den hyppigere kontrol er begrundet i de danske erfaringer med egenkontrol og det forhold, at tilsynshyppigheden for en lang række mellemstore fyringsanlæg nedsættes fra mindst hvert tredje til mindst hvert sjette år.

I dag har visse kedler, der fyrer med fast brændsel, krav om kontinuerlig måling af CO og støv. I bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg bliver disse anlæg omfattet af krav om præstationskontrol for CO og støv i stedet for krav om kontinuerlig måling.

For nødanlæg og spidslastanlæg, der er i drift i højst 500 timer om året, udnyttes direktivets mulighed for at udføre periodiske målinger efter et givet antal driftstimer, dog mindst en gang hvert femte år, i stedet for direktivets hovedregel om periodiske målinger mindst hvert eller hvert tredje år afhængig af anlægsstørrelsen.

Bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg stiller i overensstemmelse med direktivet krav om, at alle mellemstore fyringsanlæg skal måle CO-emissioner, også de fyringsanlæg, der fungerer som nødanlæg og spidslastanlæg.

4.9.2. Videreførelse af danske krav om måling og regulering af iltindholdet i røggassen

Standardvilkårsbekendtgørelsen indeholder standardvilkår om, at visse kedelanlæg, der er på en virksomhed omfattet af listepunkt G201 eller G202, skal være forsynet med måle- og reguleringsudstyr for ilt til styring af forbrændingsprocessen, og at anlæg, der fyrer med fast brændsel skal overholde minimumskrav til iltindholdet i røggassen.

Disse danske krav videreføres i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, da tilstrækkelig ilt er en væsentlig forudsætning for en god forbrænding. Samtidig opnås en minimering af emissioner af CO, PAH og dioxin, ligesom dannelsen af uforbrændte kulbrinter minimeres.

4.9.3. Sammenlægningsreglen

Bekendtgørelsens krav om, hvor hyppigt der skal udføres præstationskontrol gælder som udgangspunkt for særskilte mellemstore fyringsanlæg. Dog er der en sammenlægningsregel som skal anvendes, hvis en virksomhed har to eller flere nye mellemstore fyringsanlæg, som deler en fælles skorsten, eller som ud fra en teknisk og økonomisk vurdering kunne dele en fælles skorsten. Sammenlægningsreglen finder dog ikke anvendelse i forhold til krav om kontinuerlige målinger af NO_x.

Et eksempel på anvendelse af sammenlægningsreglen er to nye mellemstore fyringsanlæg på 15 MW og 17 MW, som deler en fælles skorsten. Her vil begge fyringsanlæg skulle overholde hyppigheder for præstationskontrol, der gælder for et fyringsanlæg på 32 MW. Hvis de to fyringsanlæg er af typen motorer eller gasturbiner vil de hver især være omfattet af kravet om kontinuerlig NO_x-måling, da de hver især begge er større end 10 MW. Hvis de to fyringsanlæg er kedelanlæg vil de ikke være omfattet af kravet om kontinuerlige NO_x-målinger, da dette krav gælder for enkelte kedelanlæg på mere end 30 MW.

4.10. Udskydelse af tidsfrist for overholdelse af visse emissionsgrænseværdier for SO₂ og støv

4.10.1. Tidsfrist for overholdelse emissionsgrænseværdien for SO₂ til 1. januar 2030 for visse halmfyrede anlæg

Halm indeholder svovl i varierende mængder, hvor hovedparten vil udledes som SO₂ til luften ved forbrænding og resten vil indbindes i halmasken. Ved et svovlindhold på 0,1-0,2 % og en indbinding af svovl i halmasken på 35 % kan svovlemissionen estimeres til ca. 210-425 mg SO₂/normal m³ ved 6 % ilt. De bestående halmfyrede anlæg er ikke forsynet med røggasrensning for SO₂, da den gældende danske regulering ikke omfatter emissionsgrænseværdier for SO₂. De halmfyrede halmanlæg kan derfor afhængig af halmens svovlindhold få problemer med at overholde direktivets emissionsgrænseværdi for SO₂ på 300 mg/normal m³, medmindre der etableres røggasrensning.

Direktivet giver mulighed for at udskyde tidsfristen fra 1. januar 2025 til 1. januar 2030 for bestående mellemstore fyringsanlæg med en nominel indfyret termiske effekt på mere end 5 MW til at overholde emissionsgrænseværdien for SO₂. Dette forudsætter, at mindst 50 % af anlæggets nyttevarmeproduktion udregnet som et rullende gennemsnit over fem år leveres til et offentligt fjernvarmenet, og at der fastsættes en emissionsgrænseværdi for SO₂, som ikke overstiger 1100 mg/normal m³.

Direktivets mulighed er indarbejdet i bekendtgørelsen med en bestemmelse om, at tilsynsmyndigheden kan udskyde tidsfristen til den 1. januar 2030 for, at bestående halmfyrede anlæg med en nominel indfyret effekt på mere end 5 MW skal overholde emissionsgrænseværdien for SO₂, hvis betingelserne herfor er opfyldt. I så fald skal fyringsanlægget overholde en emissionsgrænseværdi på 1100 mg/normal m³ ved 6 % ilt, hvilket svarer til direktivets øvre loft for den tilladte SO₂-emission.

Bestående halmfyrede anlæg med en nominel indfyret effekt på mere end 5 MW kan således få fem år ekstra til at tilpasse sig den nye situation med en emissionsgrænseværdi for SO₂. Det betyder også, at de halmfyrede anlæg som evt. skrottes i perioden 2025-2030 ikke skal investere i røggasrensning.

Der er fastsat en emissionsgrænseværdi for SO₂, som svarer til direktivets øvre loft for tilladelig SO₂-emission, da den gældende danske regulering ikke indeholder emissionsgrænseværdier for SO₂ for halmfyrede anlæg. Det vurderes, at anlæggene kan overholde emissionsgrænseværdien 1100 mg/normal m³ ved 6 % ilt med høj margin. Det forventes dog, at de berørte bestående halmfyrede anlæg frem til 1. januar 2030 vil have en SO₂-udledning på samme niveau som i dag, medmindre de skrottes inden da. Miljøeffekten af bestemmelsen forventes at være relativt begrænset.

4.10.2. Tidsfrist for overholdelse emissionsgrænseværdien for støv til 1. januar 2030 for visse træfyrede anlæg

Biomassefyrede anlæg med røggaskondensering skal efter gældende danske regler overholde en emissionsgrænseværdi for støv på 100 mg/normal m³ ved 10 % ilt, hvilket svarer til 136 mg/normal m³ ved 6 % ilt. Disse fyringsanlæg har typisk supplerende støvrensning i form af multicyklon eller cyklon, og vil ikke kunne overholde direktivet emissionsgrænseværdier for støv på hhv. 50 og 30 mg/normal m³ ved 6 % ilt afhængig af anlægsstørrelsen, uden at etablere supplerende støvrensning.

Direktivet giver mulighed for at udskyde tidsfristen fra 1. januar 2025 til 1. januar 2030 for bestående mellemstore fyringsanlæg med en nominel indfyret termiske effekt på mere end 5 MW til at overholde emissionsgrænseværdien for støv. Dette forudsætter, at mindst 50 % af anlæggets nyttevarmeproduktion udregnet som et rullende gennemsnit over fem år leveres til et offentligt fjernvarmenet, og at der fastsættes en emissionsgrænseværdi for støv, som ikke overstiger 150 mg/normal m³.

Direktivets mulighed er udnyttet i forhold til bestående træfyrede fyringsanlæg, idet bekendtgørelsen har en bestemmelse om, at tilsynsmyndigheden kan udskyde tidsfristen til den 1. januar 2030 for, at bestående træfyrede anlæg med en nominel indfyret effekt på mere end 5 MW med røggaskondensering skal overholde direktivets emissionsgrænseværdier for støv, hvis betingelserne herfor er opfyldt. I så fald skal fyringsanlægget overholde en emissionsgrænseværdi på 136 mg/normal m³ ved 6 % ilt, hvilket svarer til den nugældende emissionsgrænseværdi på 100 mg/normal m³ ved 10 % ilt. Direktivets øvre loft på 150 mg/normal m³ ved 6 % ilt er ikke valgt, da der i gældende regulering er en emissionsgrænseværdi for støv for træfyrede anlæg med røggaskondensering.

Med denne bestemmelse kan bestående træfyrede anlæg med røggaskondensering med en nominel indfyret effekt på mere end 5 MW således få fem år ekstra til at tilpasse sig den nye situation med en emissionsgrænseværdi for støv. Det betyder også, at fjernvarmeværkerne kan få fem år ekstra til planlægning af deres fremtidige fjernvarmeforsyning.

Det forventes, at de berørte bestående træfyrede fyringsanlæg frem til 1. januar 2030 vil have en støvudledning på samme niveau som i dag, medmindre de skrottes inden da. Miljøeffekten af bestemmelsen forventes at være relativ begrænset.

4.11. Videreførelse af danske regler i øvrigt

4.11.1. Krav til indretning og drift, og driftsophør

Standardvilkårsbekendtgørelsen indeholder standardvilkår, der regulerer opbevaring af affald, håndtering af brændsler, beskyttelse af jord, grundvand og overfaldevand, luftemissioner fra overjordiske tanke og driftslederens handling ved driftsophør, for virksomheder omfattet af listepunkt G201 og G202.

Tilsvarende krav videreføres i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, da de vurderes at være relevante for alle mellemstore fyringsanlæg, uanset om de er omfattet af bekendtgørelsens spor 1 eller 2. Der kan i særlige tilfælde dispenseres fra disse krav, ligesom der kan stilles supplerende krav til indretning og drift.

4.11.2. Krav til begrænsning af luftemissioner (B-værdier)

Bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg stiller krav om, at afkast fra mellemstore fyringsanlæg skal være dimensioneret, så alle virksomhedens fyringsanlæg overholder relevante B-værdier.

Bekendtgørelsens B-værdier gælder ikke for mellemstore fyringsanlæg, som er på en listevirksomhed. Her vil reguleringen af immissioner fra den samlede virksomhed, inkl. immissioner fra dens mellemstore fyringsanlæg, ske via vilkår i virksomhedens godkendelse.

Bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg fastsætter ikke lugtgrænseværdier. Hvis der bliver behov for at regulere lugtgener fra et mellemstort fyringsanlæg vil det skulle via § 42 påbud, hvis fyringsanlægget er omfattet af anmeldordningen, ellers via § 41 påbud eller vilkår i virksomhedens godkendelse, hvis fyringsanlægget er på en listevirksomhed.

4.11.3. Støjkrav

Bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg stiller krav om begrænsning af støj. De fastsatte støjgrænser svarer til Miljøstyrelsens vejledende støjgrænser og til de støjgrænser, der gælder for maskinværksteder omfattet af maskinværkstedsbekendtgørelsen.

For enkeltliggende boliger i det åbne land er der anvendt støjgrænser for områdetype 5 (boligområder for åben og lav boligbebyggelse) i Miljøstyrelsens vejledning nr. 5/1984 om ekstern støj fra virksomheder. Det skyldes, at bekendtgørelsen baserer sig på en anmeldeordning, hvor det er ønsket at fastsætte generelle krav, som kræver et minimum af sagsbehandling. Det bør generelt tilstræbes at mindske støjbelastningen mest muligt i det åbne land, og med de anvendte støjgrænser bibeholdes et højt beskyttelsesniveau, uden at der skal foretages en konkret vurdering af den enkelte virksomheds muligheder for at reducere støjen, som normalt er udgangspunktet for fastsættelse af støjgrænser.

Tilsynsmyndigheden kan i forbindelse med behandlingen af en anmeldelse dispensere fra støjgrænserne, dog som udgangspunkt kun hvis der er tale om bestående mellemstore fyringsanlæg. Ved behandling af anmeldelser kan tilsynsmyndigheden også i særlige tilfælde skærpe støjgrænserne.

Bekendtgørelsens støjkrav gælder ikke for mellemstore fyringsanlæg, som er på en listevirksomhed. Her vil reguleringen af støj fra den samlede virksomhed, inkl. støj fra dens mellemstore fyringsanlæg, ske via vilkår i virksomhedens godkendelse.

Maskinværkstedsbekendtgørelsen indeholder de samme støjgrænser som bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg. Såfremt der er et eller flere mellemstore fyringsanlæg i tilknytning til et maskinværksted, så skal den samlede støj fra maskinværkstedet og dets mellemstore fyringsanlæg overholde støjgrænserne i maskinværkstedsbekendtgørelsen eller bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg.

Bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg regulerer ikke lavfrekvent støj og infralyd fra mellemstore fyringsanlæg. Hvis tilsynsmyndigheden i forbindelse med behandling af en anmeldelse vurderer, at det anmeldte fyringsanlæg ikke kan overholde de vejledende grænseværdier for lavfrekvent støj eller infralyd, så kan tilsynsmyndigheden stille supplerende krav herom. Dette forudsætter supplerende oplysninger om disse støjkloder, udover dem, der indgår i anmeldelsen. I denne situation kan det være nødvendigt at udnytte bekendtgørelsen mulighed for at forlænge tidfristen for meddelelse af afgørelse om supplerende krav.

Hvis tilsynsmyndigheden efter meddelelse om registrering bliver opmærksom på, at der er behov for at regulere lavfrekvent støj eller infralyd fra et mellemstort fyringsanlæg, kan det ske efterfølgende ved et § 42 påbud.

5. Godkendelsesbekendtgørelsen

Godkendelsesbekendtgørelsen konsekvensrettes som følge af indfasningen af de nye regler for reguleringen af mellemstore fyringsanlæg. Det har betydning for fyringsanlæg på listepunkterne G 201 og G 202.

De nye regler betyder, at nye mellemstore fyringsanlæg, som ikke er teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en godkendelsespligtig virksomhed ikke skal godkendes, men anmeldes efter reglerne i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg.

Mellemstore fyringsanlæg, som er teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en godkendelsespligtig virksomhed, er godkendelsespligtige, men er omfattet af de direkte bindende krav om emissionsgrænseværdier, egenkontrol samt indretning og drift i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg. Støj og immissioner (skorstenshøjder) fra disse mellemstore fyringsanlæg er derimod reguleret af virksomhedens miljøgodkendelse. Se afsnit 4.1.

De bestående mellemstore fyringsanlæg omfattet af G 201 og G 202 vil trinvist overgå til reguleringen i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg henholdsvis 1. januar 2025 og 1. januar 2030 afhængig af deres størrelse og vil således på sigt blive reguleret i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg. Listepunkt G 201 og G 202 vil fra 1. januar 2030 udgå helt fra godkendelsesbekendtgørelsen. En nærmere beskrivelse heraf fremgår i afsnit 3.1 og 3.2.

5.1. Regler for allerede meddelte godkendelser, færdigbehandlingen af ansøgninger og behandlingen af klager.

Udfasningen af reguleringen af mellemstore fyringsanlæg i godkendelsesbekendtgørelsen har medført et behov for en nærmere regulering af, hvordan godkendelsesmyndigheden skal forholde sig til verserende sager og allerede meddelte godkendelser til mellemstore fyringsanlæg, som er beliggende på godkendelsespligtige virksomheder. Reglerne herfor fremgår af udkast til godkendelsesbekendtgørelsens kap. 20 under overskriften ”Særligt om mellemstore fyringsanlæg”.

Mellemstore fyringsanlæg, som er beliggende på en godkendelsespligtig virksomhed, som allerede har opnået en godkendelse til at etablere sig efter godkendelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 1, ved bekendtgørelsens ikrafttræden, skal sætte fyringsanlægget i drift inden den 20. december 2018, ellers bortfalder fyringsanlæggets godkendelse, og fyringsanlægget bliver omfattet af de nye regler. Reglen fremgår af bekendtgørelsesudkastets § 71.

På samme vis skal ansøgninger om godkendelse af nye mellemstore fyringsanlæg beliggende på godkendelsespligtige virksomheder være færdigbehandlet inden den 20. december 2018. I modsat fald bortfalder ansøgningen, og virksomheden skal ansøge på ny efter de nye regler. Reglerne fremgår af bekendtgørelsesudkastets §§ 72-74.

Hvis der ved bekendtgørelsens ikrafttræden verserer en klagesag om godkendelse af et mellemstort fyringsanlæg, som er beliggende på en godkendelsespligtig virksomhed, skal klagesagen færdigbehandles efter bekendtgørelse nr. 1517 af 7. december 2016, hvis anlægget er sat i drift inden den 20. december 2018. Ellers bortfalder godkendelsen. Reglerne fremgår af bekendtgørelsesudkastets §§ 75-77.

5.2. Præcisering af godkendelsesbekendtgørelsens § 3

Der er foretaget en omskrivning af godkendelsesbekendtgørelsens § 3 med henblik på at gøre beskrivelsen af godkendelsespligtens omfang mere tydelig. Der er ikke foretaget ændringer af godkendelsespligtens omfang i forhold til den gældende § 3.

5.3. Andre ændringer og mindre rettelser

Listepunkt 6.6 i godkendelsesbekendtgørelsen ændres som en konsekvens af den nye § 16 a, stk. 2 i husdyrbrugloven.

Listepunkt G 201 og G 202 i godkendelsesbekendtgørelsen omformuleres for at sikre, at fyringsanlæg på netop 5 MW er godkendelsespligtige.

Herudover foretages en opdatering af bilag 7 med nye BAT-konklusioner for intensivt opdræt af fjerkræ eller svin.

6. Standardvilkårsbekendtgørelsen

I forbindelse med implementeringen af direktivet om mellemstore fyringsanlæg er der foretaget en række konsekvensrettelser i standardvilkårsbekendtgørelsen.

Herudover laves der en række mindre tekniske opdateringer og redaktionelle ændringer, der ikke er relateret til implementeringen af direktivet om mellemstore fyringsanlæg.

6.1 Ændringernes indhold

Ændringerne vil ikke alene berøre listepunkter i standardvilkårsbekendtgørelsen, der regulerer fyringsanlæg på 1-50 MW. Listepunkter, der bliver berørt af implementeringen af direktivet om mellemstore fyringsanlæg, omfatter E 207, G 201, G 202 og 6.4 ii. På grund af den trinvis implementering af direktivet tilføjes et bilag 2 og bilag 3, der dækker indfasningen af kravene i år 2025 og 2030.

Standardvilkårsbekendtgørelsens nuværende sammenlægningsregler i listepunkt G 201 og G 202, der angiver hvornår to eller flere særskilte kedelanlæg skal betragtes som ét anlæg, udgår. Der er hermed tale om en regelforenklings, som sikrer en lettere overgang til bestemmelserne i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg, der ikke har en sammenlægningsregel for bestående mellemstore fyringsanlæg. Bortfaldet af sammenlægningsreglerne betyder, at bekendtgørelsens emissionsgrænseværdier gælder for særskilte kedelanlæg, og ikke for kombinationer af kedelanlæg, der deler eller kunne dele en fælles skorsten. Ændringerne kan betyde en lempelse for kedelanlæg, der fyrer med biomasseaffald, gasolie eller vegetabilsk olie, da disse anlæg har differentierede emissionsgrænseværdier i forhold til kedelanlæggets størrelse i MW. For øvrige kedelanlæg har ændringen ingen konsekvenser.

I Afsnit 11.4, G 201 er vilkår 12 ændret, så det tydeligere fremgår, at der kun er krav om tryk/vacuum ventil på tanke med fast tag på mere end 50 m³, som anvendes til opbevaring af dieselolie og fyringsolie, der anvendes som brændsel på fyringsanlægget. Herudover fjernes muligheden for, at maling af tanken i en farve med en samlet strålereflektionskoefficient på mindst 70 % kan ske som led i den almindelige periodiske vedligeholdelse, idet Miljøstyrelsen vurderer, at allerede etablerede tanke umiddelbart bør leve op til dette krav.

I afsnit 12.4, G 202 er den indledende tekst til afsnit 12.4 omformuleret, idet det ved en fejl tidligere fremgik, at der er krav om AMS-kontrol af CO på anlæg omfattet af listepunkt G 202, der anvender biogas og forgasningsgas som brændsel. Det har dog ikke været hensigten at skærpe egenkontrolkravene for anlæg omfattet af listepunkt G202, der anvender biogas og forgasningsgas som brændsel.

6.2 Øvrige rettelser

6.2.1 Standardvilkår om driftsophør, alle afsnit

Standardvilkår nr. 1 er omformuleret i samtlige afsnit, så der ikke længere stilles krav om, at virksomheden skal fremsende en redegørelse vedr. foranstaltninger for at undgå forureningsfare, senest 3 måneder før driften ophører.

Miljøstyrelsen har vurderet, at det i mange tilfælde ikke vil være muligt for virksomheden at fremsende en sådan redegørelse 3 måneder, før driften ophører. Herudover betød vilkåret, at kravene til bilag 2 virksomheder var skrappe end kravene til bilag 1 virksomheder. For bilag 1 virksomheder er der i godkendelsesbekendtgørelsen krav om, at fremsende et oplæg til vurdering af jorden og grundvandets forureningstilstand som følge af de pågældende aktiviteter, jf. jordforureningsloven.

6.2.2 Standardvilkår om egenkontrol af filtre, afsnit 1 m.fl.

For en række listepunkter er vilkår om egenkontrol af filtre ændret. Ændringen skyldes, at den tidligere formulering bl.a. har givet anledning til misforståelser omkring, hvor der udføres kontrol af

eventuelle utætheder i filtre. Det fremgår nu, at kontrol skal foretages på renluftssiden eller i afkastkanal efter filter.

6.2.3 Afsnit 16.1, J 205

Miljøstyrelsen har præciseret, at ”oprensingsanlæg” på biogasanlæg bl.a. kan forekomme som CO₂-rensning og rensning for eventuelt andre urenheder i gassen. Herudover er det præciseret, at standardvilkårene ikke omfatter vilkår til eventuel produktion af brint eller metan. Myndigheden må derfor supplere afgørelsen med de nødvendige vilkår, hvis der indgår sådanne anlægsdele.

6.3 Redaktionelle rettelser

Der foretages en række redaktionelle rettelser for at afstemme bekendtgørelsens formuleringer med den øvrige miljølovgivning og gøre bekendtgørelsen mere let læselig.

7. Miljøtilsynsbekendtgørelsen

7.1 Tilsynsmodellen

Efter den nugældende miljøtilsynsbekendtgørelse er en række virksomheder og husdyrbrug m.v. omfattet af krav om regelmæssige tilsyn. Dette gælder også hovedparten af de mellemstore fyringsanlæg, som vil blive omfattet af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg.

For blandt andet godkendelsespligtige virksomheder og husdyrbrug, herunder de mellemstore fyringsanlæg, som er omfattet af direktivet om mellemstore fyringsanlæg, gælder der i dag et krav om tilsyn mindst hvert tredje år. Herudover kan der være flere tilsyn, hvis der på baggrund af en miljørisikovurdering vurderes at være behov derfor. Disse virksomheder og husdyrbrug er omfattet af et mål om, at myndighederne årligt skal udføre fysiske tilsyn på mindst 40 % af de virksomheder og husdyrbrug, som tilhører denne kategori.

For en række andre virksomheder og husdyrbrug m.v. gælder der et krav om fysisk tilsyn mindst hvert sjette år. Også her kan der være flere tilsyn, hvis der på baggrund af en miljørisikovurdering vurderes at være behov derfor. Disse virksomheder og husdyrbrug m.v. er omfattet af et mål om, at myndighederne årligt skal udføre fysiske tilsyn på mindst 25 % af de virksomheder og husdyrbrug m.v., som tilhører denne kategori.

Det følger af direktivet, at medlemsstaterne skal indføre en effektiv ordning på grundlag af enten miljøinspektioner eller andre foranstaltninger med henblik på kontrol af overholdelsen af emissionsgrænseværdier mv.. Efter udkastet til miljøtilsynsbekendtgørelsen fremgår det med hensyn til gennemførelsen heraf, at miljøtilsyn foretages inden for rammerne af det gældende tilsynssystem. Afhængig af, hvilken type virksomhed eller husdyrbrug m.v. der er tale om, kan tilsynsfrekvensen variere fra i dag.

Efter udkastet til ny miljøtilsynsbekendtgørelse skal anlæg omfattet af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg have et tilsyn hvert 6. år. Denne tilsynsfrekvens kan som for øvrige virksomheder og husdyrbrug m.v. øges, hvis der på baggrund af en miljørisikovurdering vurderes at være behov derfor. Anlæggene vil blive indplaceret i den kategori, som har et tilsynsmål på mindst 25 % af de virksomheder og husdyrbrug mv., som tilhører denne kategori. Det betyder, at der er flere anlæg end i dag, som omfattes af krav om regelmæssige tilsyn. Anlæg, som er omfattet af direktivet om industrielle emissioner, skal følge samme tilsynsfrekvens som hidtil.

Med hensyn til anlæg omfattet af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg, som er teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en virksomhed eller et husdyrbrug m.v. omfattet af miljøtilsynsbekendtgørelsens krav om regelmæssige tilsyn, fremgår det i udkastet til miljøtilsynsbekendtgørelsens § 5, stk. 2, at anlægget skal følge denne anden virksomheds eller husdyrbrugs tilsynsfrekvens. Der skal derfor ikke foretages en særskilt miljørisikovurdering af anlægget efter udkastets § 4, stk. 2. I opgørelsen af de årlige tilsynsmål, jf. udkastets § 10, stk. 3, skal en virksomhed eller et husdyrbrug m.v., der er teknisk og forureningsmæssigt forbundet med et mellemstort fyringsanlæg, opgøres som en samlet virksomhed eller husdyrbrug m.v.

Hvis flere anlæg, som er omfattet af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg, drifts- og lokaliseringsmæssigt er samlet, skal disse anlæg miljørisikovurderes samlet og tildeles en samlet tilsynsfrekvens. Disse virksomheder vil efter udkastet til miljøtilsynsbekendtgørelsens § 10, stk. 4, skulle medregnes i de årlige tilsynsmål som tilsyn på en enkelt virksomhed eller husdyrbrug m.v.

Som nævnt tidligere i høringsbrevet bliver mellemstore fyringsanlæg på 5-50 MW fra den 1. januar 2025 omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg, og fra den 1. januar 2030 bliver fyringsanlæg på 1-5 MW omfattet af samme bekendtgørelse.

Hvis en virksomhed består af flere fyringsanlæg fra hver af de 2 grupper - eksempelvis et fyringsanlæg på 2 MW og et på 10 MW – så er denne virksomhed omfattet af listepunkt G201 og vil med de gældende miljøtilsynsregler være omfattet af tilsynsfrekvensen for kategori 1.

I tilsynsbekendtgørelsen er der derfor også indført en regel om, at denne type virksomhed først bliver omfattet af kategori 2 i 2030, idet det vil være administrativt uhensigtsmæssigt, hvis virksomhedens fyringsanlæg på 5-50 MW overgår fra tilsynsfrekvensen for kategori 1 til kategori 2 i 2025, mens virksomhedens fyringsanlæg på 1-5 MW først overgår fra tilsynsfrekvensen for kategori 1 til kategori 2 i 2030.

Hvis mellemstore fyringsanlæg på en virksomhed omfattet af listepunkt G201 er teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en anden listevirksomhed på bilag 1 eller 2 til godkendelsesbekendtgørelsen, så vil disse fyringsanlæg være omfattet af tilsynsfrekvensen for kategori 1, også efter henholdsvis 2025 og 2030.

Der gælder efter den nugældende miljøtilsynsbekendtgørelse en pligt for tilsynsmyndighederne til at foretage et opstartstilsyn senest tre måneder efter, at en nyetableret virksomhed omfattet af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2 eller af maskinværkstedsbekendtgørelsen har igangsat driften. Efter udkastet indføres der en tilsvarende pligt for tilsynsmyndighederne til at foretage et opstartstilsyn af nyetablerede anlæg omfattet af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg. Ved nyetablering menes de fyringsanlæg, som etablerer sig for første gang.

Virksomhederne skal efter udkastet også følge de øvrige regler i miljøtilsynsbekendtgørelsen, som ikke vedrører fastsættelse af frekvenserne for tilsyn. Dette omfatter blandt andet regler om tilsynskampanjer, tilsynsrapporter og indberetning og offentliggørelse af en række tilsynsoplysninger.

7. 2 Ikrafttræden m.v.

Den ny miljøtilsynsbekendtgørelse vil finde anvendelse på mellemstore fyringsanlæg, som er omfattet af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg med

- 1) en nominel indfyret termisk effekt på mere end eller lig med 1 MW, og som tages i drift den 20. december 2018 eller senere,

- 2) med en nominel indfyret termisk effekt på mere end 5 MW og mindre end 50 MW, som er defineret som et bestående fyringsanlæg i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg, fra den 1. januar 2025,
- 3) med en nominel indfyret termisk effekt på mere end eller lig med 1 MW og mindre end eller lig med 5 MW, som er defineret som et bestående fyringsanlæg i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg, fra den 1. januar 2030.

Indtil da er virksomhederne og husdyrbrugene m.v. omfattet af den tilsynsregulering, som er gældende for den virksomhedstype, som de udgør indtil da, f.eks. en godkendelsespligtig virksomhed.

Fyringsanlæg på mindre end 1 MW, som udgør en del af en virksomhed omfattet af listepunkt G201 eller G201, er i dag omfattet af miljøtilsynsbekendtgørelsens krav om regelmæssige tilsyn. Der vil være fyringsanlæg på mindre end 1 MW, som ikke omfattes af reglerne om regelmæssigt tilsyn efter den 1. januar 2025 eller den 1. januar 2030.

7.3 Afgivelse af oplysninger

Efter miljøtilsynsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, skal tilsynsmyndighederne årligt senest den 1. april til Miljøstyrelsen afgive deres bemærkninger til de godkendelses- og tilsynsoplysninger, som de har afgivet for det forudgående kalenderår. Det fremgår af udkastet, at disse bemærkninger også skal vedrøre de lignende oplysninger, som tilsynsmyndighederne vil skulle afgive efter bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg.

Efter direktivet skal der i 2026 og 2031 forelægges Kommissionen en rapport, som blandt andet skal indeholde oplysninger om eventuelle foranstaltninger, der er truffet med henblik på at verificere, at driften af fyringsanlæggene er i overensstemmelse med direktivet, og om eventuelle håndhævelsesforanstaltninger i den forbindelse.

På den baggrund er der i udkastets § 17, stk. 3, indsat en regel om, at tilsynsmyndighederne en gang årligt til Miljøstyrelsen skal afgive oplysninger for det forudgående år om det foretagne antal tilsyn samt håndhævelsesforanstaltninger vedrørende de regler i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg, som gennemfører direktivet.

Efter den gældende miljøtilsynsbekendtgørelse skal tilsynsmyndighederne afgive en række tilsynsoplysninger til Miljøstyrelsen. Med henblik på at kunne følge mellemstore fyringsanlæg, som er teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en anden virksomhed eller drifts- og lokaliseringmæssigt er samlet, følger det af udkastets § 18, at det for hvert anlæg skal oplyses, om der er tale om et sådant anlæg.

7.4 Bilag 2 og 3

I bilag 2, som angår tilsynsfrekvenser, er fyringsanlæggene indskrevet i overensstemmelse med ovennævnte.

I bilag 3, som indeholder en oversigt over grupper, der skal afgives oplysninger om efter bekendtgørelsens §§ 14, 15 og 18, er fyringsanlæggene tilsvarende tilføjet.

8. Brugerbetalingsbekendtgørelsen

Efter den nugældende brugerbetalingsbekendtgørelse er der brugerbetaling for tilsyns- og godkendelsesarbejde m.v. samt for arbejde med behandling af anmeldelser efter

maskinværkstedsbekendtgørelsen. De virksomheder og husdyrbrug, som er omfattet af brugerbetaling, er oplistet i brugerbetalingsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, og der er blandt andet tale om de virksomheder, som er omfattet af regelmæssige tilsyn efter miljøtilsynsbekendtgørelsen. Hovedparten, men ikke alle de fyringsanlæg, som vil blive omfattet af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg, er i dag omfattet af brugerbetalingsbekendtgørelsen.

Efter udkastet til ny brugerbetalingsbekendtgørelse §§ 1 og 2 skal der opkræves brugerbetaling for arbejde forbundet med behandling af anmeldelse efter bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg og for tilsyn med disse virksomheder.

En stor gruppe af de virksomheder, som på sigt vil blive omfattet af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg, har indtil da været godkendelsespligtige. Der skal betales brugerbetaling for det godkendelsesarbejde, som har fundet sted, indtil godkendelsespligtens ophør, jf. udkastets bilag 2. Den hidtidige bekendtgørelse vil blive ophævet, men vil fortsat finde anvendelse på brugerbetaling for arbejde udført før denne dato.

9. Luftkvalitetsbekendtgørelsen

9.1. Ændringer som følge af direktiv om mellemstore fyringsanlæg

Luftkvalitetsbekendtgørelsen gennemfører en enkelt bestemmelse i direktivet om mellemstore fyringsanlæg. Dette sker i luftkvalitetsbekendtgørelsens § 23, stk. 6.

Bestemmelsen betyder, at Miljøstyrelsen i luftkvalitetsplaner skal vurdere, om der er behov for at skærpe emissionsgrænseværdierne for individuelle mellemstore fyringsanlæg, som ligger i zoner eller dele af zoner, hvor luftkvalitetsbekendtgørelsens grænseværdier for sundhedsskadelige stoffer overskrides.

I Danmark er der tale om tre zoner, nemlig Storkøbenhavn, Århus og resten af landet.

Vurderingen skal inddrage resultater af den udveksling af informationer om bedst tilgængelige teknologier mv., som EU-Kommissionen ifølge direktivet om mellemstore fyringsanlæg skal tilrettelægge. Skærpede emissionsgrænseværdierne forudsætter desuden, at anvendelse af de skærpede emissionsgrænseværdier på effektiv måde vil bidrage til en mærkbar forbedring af luftkvaliteten.

9.2. Øvrige ændringer

Luftkvalitetsbekendtgørelsen er blevet opdateret med lovtekniske ændringer, for så vidt angår EU-Kommissionens rolle i direktivbestemmelserne. Kommissionens opgaver fremgår ikke længere af bekendtgørelsen. Desuden er bekendtgørelsen blevet opdateret ved formelle ændringer, så henvisninger til EU-lovgivning (direktiver) er opdateret med henvisninger til dansk lovgivning, hvor dette er relevant.

Ændringerne, for så vidt angår Kommissionen og henvisninger, har udelukkende formel karakter og har ikke materiel betydning for bekendtgørelsen og Miljøstyrelsens opgavevaretagelse.

10. Spildevandsbekendtgørelsen

I spildevandsbekendtgørelsen er der indarbejdet en ny bestemmelse om samtidighed, som gælder for mellemstore fyringsanlæg. Denne bestemmelse modsvarer den tilsvarende samtidighedsbestemmelse i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg.

Spildevandsbekendtgørelsen er tilrettet, så virksomheders og mellemstore fyringsanlægs pligt til at søge om udlednings-, aflednings- og nedsivningstilladelser digitalt er tilrettet efter mulighederne i Byg og Miljø. Der kan pt. ikke søges om udledningstilladelse i Byg og Miljø, og virksomheder omfattet af branchebekendtgørelser kan pt. ikke søge om nedsivningstilladelser i Byg og Miljø. En løsning vil være på plads inden d. 1. juli 2018.

Desuden er henvisninger til bekendtgørelser mv., der har skiftet navn, trykfejl og forkerte henvisninger til paragraffer rettet. Endelig er overgangsregler om vandområdeplaner slettet, da de er overflødige i dag.

11. VVM-bekendtgørelsen

I VVM-bekendtgørelsen er der tilføjet en ny bestemmelse om, at ansøgninger om screeningsafgørelse skal indsendes digitalt ved anvendelse Byg og Miljø. Desuden er der i ansøgningskemaet punkt nr. 8 og 9 i bilag 1 til bekendtgørelsen givet mulighed for at oplyse, om et anlæg er omfattet af en branchebekendtgørelse, og om anlægget kan overholde branchebekendtgørelsens krav. Disse punkter kan anvendes ved ansøgning af projekter om fyringsanlæg omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg.

12. Gasmotorbekendtgørelsen

En del af de motorer og gasturbiner, som i dag er omfattet af gasmotorbekendtgørelsen, vil fremover blive omfattet af bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg. Derfor er der behov for konsekvensrettelser i gasmotorbekendtgørelsen.

Den nye gasmotorbekendtgørelsen finder anvendelse for motorer og gasturbiner på 1-50 MW, som er sat i drift inden den 20. december 2018, og for motorer og gasturbiner på 120 kW-1 MW, som sættes i drift inden den 1. januar 2030. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse for motorer og gasturbiner på 1-50 MW, som sættes i drift den 20. december 2018 eller derefter, da de er omfattet af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg.

12.1. Bortfald af bekendtgørelsens sammenlægningsregel

Gasmotorbekendtgørelsen nuværende sammenlægningsregel, der angiver hvornår to eller flere særskilte motorer eller turbiner skal betragtes som ét anlæg, udgår. Der er hermed tale om en regelforenkling, som sikrer en lettere overgang til bestemmelserne i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg, der ikke har en sammenlægningsregel for bestående mellemstore fyringsanlæg.

Bortfaldet af sammenlægningsreglen betyder, at bekendtgørelsens emissionsgrænseværdier gælder for særskilte motorer og gasturbiner, og ikke for kombinationer af motorer og gasturbiner, der deler eller kunne dele en fælles skorsten.

Ændringen har i praksis ikke betydning for gasturbiner, da emissionsgrænseværdierne for gasturbiner ikke er differentieret i forhold til gasturbinernes størrelser i MW. Derimod kan ændringen betyde en lempelse for nogle motorer, da gasmotorbekendtgørelsen har differentierede emissionsgrænseværdier i forhold til motorernes størrelser i MW.

12.2. Videreførelse af gældende emissionsgrænseværdier

Emissionsgrænseværdierne i den nye gasmotorbekendtgørelses bilag 1-3 er uændret i forhold til emissionsgrænseværdierne i bilag 1 til den gældende gasmotorbekendtgørelse. I den nye

gasmotorbekendtgørelse er emissionsgrænseværdierne blot fordelt på 12 tabeller i stedet for de 4 tabeller i den nuværende gasmotorbekendtgørelse.

I den nye gasmotorbekendtgørelse er der således 4 tabeller for hver af størrelseskategorierne 120 kW-1 MW, 1-5 MW og 5-50 MW, med henblik på at lette udfasningen af emissionsgrænseværdierne i 2025 og 2030.

12.3. Udfasning af emissionsgrænseværdier og ophævelse af bekendtgørelsen

Gasmotorbekendtgørelsens emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav for motorer og gasturbiner på 5-50 MW ophæves den 1. januar 2025, som er datoen, hvor disse anlæg bliver omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg.

Gasmotorbekendtgørelsen ophæves den 1. januar 2030 med en sunset klausul. Dette er datoen, hvor motorer og gasturbiner på 1-5 MW bliver omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg. Konsekvensen heraf er, at emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav for motorer og gasturbiner på 120 kW-1 MW ikke reguleres af gasmotorbekendtgørelsen efter den 1. januar 2030. I stedet vil emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav for disse motorer og gasturbiner fremgå af Luftvejledningen, som det også er tilfældet for kedelanlæg af samme størrelse. Det betyder også, at motorer og gasturbiner på 120 kW-1 MW fra 1. januar 2030 ikke længere er omfattet af krav om anmeldelse.

12.4. Lempede emissionsgrænseværdier for spidslastanlæg

Bestående motorer og gasturbiner, der anvendes som spidslastanlæg, bliver undtaget fra gasmotorbekendtgørelsens skærpelse af emissionsgrænseværdier for NO_x i 2021. De nye emissionsgrænseværdier, der vil gælde for bestående spidslastanlæg, er indarbejdet i gasmotorbekendtgørelsens bilag 4. Ændringen af reguleringen af spidslastanlæg er en konsekvens af, at de skrappe danske emissionsgrænseværdier for NO_x, der gælder fra 2021, ikke videreføres i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg for bestående motorer og gasturbiner, der anvendes som spidslastanlæg.

13. Bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder

En del af de fyringsanlæg, som i dag er omfattet af bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder, bliver omfattet af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg. Derfor er der behov for ændringer i bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder.

Den nye bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder finder anvendelse for fyringsanlæg på 1-50 MW, som er sat i drift inden den 20. december 2018, og for fyringsanlæg på 120 kW-1 MW. Den nye bekendtgørelse finder ikke anvendelse for fyringsanlæg på 1-50 MW, som sættes i drift den 20. december 2018 eller derefter, da de er omfattet af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg.

13.1. Redaktionelle ændringer af anvendelsesområde og definitioner

Bestemmelserne om anvendelsesområde og definitioner i den nuværende bekendtgørelse er fordelt på tre nye kapitler i den nye bekendtgørelse, nemlig kapitlerne om anvendelsesområde, definitioner og det nye kapitel 3 om regler om kommunal anvisning.

13.2. Videreførelse af gældende emissionsgrænseværdier

Emissionsgrænseværdierne i den nye bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder er uændret i forhold til emissionsgrænseværdierne i den gældende bekendtgørelse om

trævareforarbejdende virksomheder. I den nye bekendtgørelse er emissionsgrænseværdierne blot fordelt på tre tabeller i stedet for én tabel i den nuværende bekendtgørelse.

I den nye gasmotorbekendtgørelse er der således én tabel for hver af størrelseskategorierne 120 kW-1 MW, 1-5 MW og 5-50 MW, med henblik på at lette udfasningen af emissionsgrænseværdierne i 2025 og 2030.

13.3. Udfasning af emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav

Bekendtgørelsens emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav for fyringsanlæg, som forbrænder eget træaffald, med en nominal indfyret termisk effekt på mere end 5 MW og mindre end 50 MW ophæves den 1. januar 2025, som er datoen, hvor disse anlæg bliver omfattet af emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav m.v. i bekendtgørelsen om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg.

Bekendtgørelsens emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav for fyringsanlæg, som forbrænder eget træaffald, med en nominal indfyret termisk effekt på mere end eller lig med 1 MW og mindre end eller lig med 5 MW ophæves den 1. januar 2030, som er datoen, hvor disse anlæg bliver omfattet af emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav m.v. i bekendtgørelsen om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg.

13.4. Regulering af anlæg på 120 kW-1 MW

Fra den 1. januar 2030 vil bekendtgørelsen alene regulere fyringsanlæg på 120 kW-1 MW, som forbrænder eget træaffald.

14. Maskinværkstedbekendtgørelsen

I forbindelse med implementeringen af direktivet om mellemstore fyringsanlæg bliver maskinværkstedsbekendtgørelsen konsekvensrettet. De to bekendtgørelser vil gælde samtidigt på et maskinværksted, der har et mellemstort fyringsanlæg.

14.1 Regulering af støj

Til bekendtgørelsens § 30 om begrænsning af støj tilføjes et stk. 4. Heraf fremgår det, at støjen fra maskinværksteder og mellemstore fyringsanlæg, der er teknisk og forureningsmæssigt forbundne, reguleres samlet.

Herudover er der en ændring af note 2 til bekendtgørelsens bilag 3, da det tidligere fremgik, at støjens maksimalværdi om natten var 50 dB for områder med boliger. Dette er nu rettet, så det fremgår, at støjens maksimalværdi bør fastsættes 15 dB højere end den anførte grænseværdi for natperioden i områder med boliger.

14.2 Samtidighed

Der er foretaget enkelte ændringer i bekendtgørelsens § 44 vedr. reglerne for samtidighed, så der er overensstemmelse mellem samtidighedsbestemmelserne i maskinværkstedsbekendtgørelsen og i spildevandsbekendtgørelsen.

14.3 Redaktionelle rettelser

Der foretages en række redaktionelle rettelser for at afstemme bekendtgørelsens formuleringer med den øvrige miljølovgivning og gøre bekendtgørelsen mere let læselig.

15. Kapitel 6 i luftvejledningen

Der er sket en række ændringer i reguleringen af energianlæg, siden Luftvejledningen udkom i 2001, senest ændringerne som følge af direktivet om mellemstore fyringsanlæg. Der er således behov for en opdatering af Luftvejledningens kapitel 6.

Med opdateringen slankes kapitel 6, således at det kun omfatter energianlæg, som ikke er omfattet af anden regulering.

15.1. Kedelanlæg på 120 kW-1 MW

Teksten om energianlæg med en nominel indfyret termisk effekt på mindre end 120 kW *videreføres*.

Emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav for kedelanlæg på 120 kW- 1 MW, der anvender gasolie, naturgas og biogas som brændsel, *videreføres*.

Emissionsgrænseværdier for NO_x og CO for kedelanlæg 120 kW- 1 MW, der anvender LPG som brændsel, lempes til hhv. 140 og 80 mg/normal m³, hvilket svarer til de emissionsgrænseværdier, der blev fastsat i standardvilkår for listepunkt G201 og G202 for LPG-fyrede kedelanlæg i 2005. I 2005 blev disse emissionsgrænseværdier fastsat i overensstemmelse med BAT for anlæg, der anvender LPG som brændsel.

Der tilføjes emissionsgrænseværdier for NO_x og CO, som svarer til emissionsgrænseværdierne i standardvilkår for listepunkt G201 og G202 for kedelanlæg på 120 kW- 1 MW, der anvender forgasningsgas som brændsel.

15.2. Kedelanlæg på 1-5 MW

Emissionsgrænseværdier for kedelanlæg på 1-5 MW, der anvender biogas, træ, halm, biomasseaffald eller forgasningsgas som brændsel udgår af kapitel 6, da disse anlæg er omfattet af standardvilkår for listepunkt G201 eller G202, indtil de bliver omfattet af bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg.

Emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav for kedelanlæg på 1-5 MW, der anvender naturgas, LPG, gasolie, fuelolie og orimulsion, og som er sat i drift før den 20. december 2018, *videreføres* til 1. januar 2030. Herefter bliver disse kedelanlæg omfattet af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg.

Emissionsgrænseværdier og egenkontrolkrav for kedelanlæg på 1-5 MW, der anvender naturgas, LPG, gasolie, fuelolie og orimulsion, og som sættes i drift den 20. december 2018 eller herefter, udgår af kapitel 6, da disse anlæg er omfattet af bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg.

Luftvejledningens tekst om fyringsanlæg på 1-2 MW, der anvender fuelolie, orimulsion og lignende som brændsel, samt om fyringsanlæg på 1-5 MW, der anvender kul, pet-coke, brunkul og lignende som brændsel, *videreføres*.

15.3. Kedelanlæg på mere end 5 MW

Emissionsgrænseværdier for kedelanlæg på mere end 5 MW udgår af kapitel 6, da disse anlæg er omfattet af standardvilkår for listepunkt G201, G202, E 207, og 6,4 b) ii) -9, bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg eller bekendtgørelse om store fyringsanlæg.

15. 4. Motorer og gasturbiner

Det nuværende afsnit om naturgasfyrede gasmotorer og -turbiner udgår.

Miljøstyrelsen har valgt at lade gasmotorbekendtgørelsen bortfalde med en sunset klausul den 1. januar 2030, medmindre andet bestemmes inden da. Som konsekvens heraf tilføjes kapitel 6 to nye afsnit med emissionsgrænseværdier m.v. for motorer og gasturbiner på 120 kW-1 MW, som vil gælde fra 1. januar 2030. Med denne ændring undtages disse motorer og gasturbiner fra anmeldepligten fra 1. januar 2030.

15.5. Metode til beregning af SO₂-emissioner

I kapitel 6 er der tilføjet et nyt afsnit med en metode til beregning af SO₂-emissioner på baggrund af brændselsanalyse, som kan anvendes som alternativ til præstationskontrol for SO₂ for energianlæg, som er omfattet af bekendtgørelse om miljøkrav til mellemstore fyringsanlæg eller bekendtgørelse om store fyringsanlæg. Metoden kan også anvendes til fyringsanlæg, der anvender husdyrgødning som brændsel, og som er omfattet af reglerne i forordning nr. 142/2011. Metoden er baseret på rapport nr. 78 om beregning af SO₂-emission fra fyringsanlæg fra Miljøstyrelsens Referencelaboratorium for måling af emissioner til luften. Rapporten kan ses på www.ref-lab.dk.

15.6. Store fyringsanlæg

De nuværende afsnit om fyringsanlæg med en samlet indfyret effekt på 50 MW eller derover udgår, dog beholdes vejledende emissionsgrænseværdier for spormetaller for store fyringsanlæg, der anvender pet-coke, fuelolie eller orimulsion som brændsel.

Emissioner af spormetaller fra store fyringsanlæg, der fyrer med kul og brunkul, vurderes derimod at være tilstrækkeligt reguleret af BAT-konklusioner for store fyringsanlæg.

15.7. Øvrige ændringer

Nogle af formlerne til estimering af røggasmængder i kapitel 6 indeholder trykfejl. I det nye kapitel 6 er trykfejlene rettet i overensstemmelse med rapport nr. 78 om beregning af SO₂-emission fra fyringsanlæg, og formlerne er samlet i ét afsnit.

De nuværende afsnit om affaldsforbrændingsanlæg, spildolie og brændeovne udgår. Kapitel 6 tilføjes en henvisning til brændeovnsportalen.

16. Direktivets regler, som ikke gennemføres

16.1. Udskydelse af tidsfrist for mellemstore fyringsanlæg i tilknytning til gaskompressorstationer

Direktivet giver mulighed for, at bestående mellemstore fyringsanlæg på mere end 5 MW, der anvendes til drift af gaskompressorstationer først skal overholde emissionsgrænseværdien for NO_x fra 1. januar 2030.

Energinet.dk har oplyst, at den eneste kompressorstation på det nationale danske gastransmissionsnet er drevet af elmotorer, og at der også forventes anvendt elmotorer på eventuelle kommende kompressorstationer. Elmotorer er ikke omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg.

Direktivets mulighed for at udskyde tidsfristen for visse mellemstore fyringsanlæg, der driver kompressorstationer, er derfor ikke implementeret i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg.

16.2. Regulering af mellemstore fyringsanlæg i små- og mikroisolerede systemer

I Danmark er der ét isoleret system, nemlig Christiansø, hvor der er tre motorer, som hver i sær er mindre end 1 MW og derfor ikke er omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg.

Christiansø Administration har oplyst, at motorernes kapacitet ikke forventes øget ved en eventuel udskiftning.

Direktivets bestemmelse om mellemstore fyringsanlæg, der indgår i små- og mikroisolerede systemer, er derfor ikke implementeret i direktivet.

17. Forholdet til EU-retten

Bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg gennemfører de krav, der følger af direktivet, samt viderefører og samler en del af den nuværende danske regulering for mellemstore fyringsanlæg. Miljøstyrelsen har vurderet implementeringen i forhold til kravene i direktivet samt i forhold til regeringens fem principper for implementering af EU-regulering.

Af tabellerne nedenfor fremgår det, hvilke dele af den foreslåede regulering af mellemstore fyringsanlæg, der vurderes at være udtryk for overimplementering eller fraviger regeringens fem principper.

Overimplementering i henhold til Justitsministeriets retningslinjer³
• Viderefører danske emissionsgrænseværdier for NO_x, der er skrapere end direktivets (jf. §§ 6-8 og bilag 2 og 3 i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg).

Regeringens principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering i Danmark⁴
1. <i>Den nationale regulering bør som udgangspunkt ikke gå videre end minimumskravene i EU-reguleringen</i>
Følgende øvrig national regulering af mellemstore fyringsanlæg videreføres: ▪ Danske emissionsgrænseværdier for CO (jf. §§ 5-8 og bilag 2 og 3 i bekendtgørelsen).▪ Krav om hyppigere egenkontrol for visse anlæg (jf. §§ 23-28 i bekendtgørelsen).▪ Danske emissionsgrænseværdier for spormetaller fra kedelanlæg, der fyrer med petroleumskoks, orimulsion og fuelolie, samt egenkontrol af disse (jf. § 13 og bilag 5 i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg).▪ Danske krav til iltindhold i røggas og til måle- og reguleringsudstyr heraf (§§ 17 og 18 i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg).▪ Danske krav om kontinuerlig måling af NO_x for anlæg, der allerede er omfattet af NO_x-afgiftslovens krav om kontinuerlig måling (jf. §§ 29 og 31-33 i bekendtgørelse om mellemstore

³ Med overimplementering i denne relation forstås, at der ved gennemførelsen af en EU-retlig minimumsforpligtelse i dansk ret fastsættes strengere krav, end hvad der er nødvendigt efter den pågældende EU-retsakt. Det bemærkes, at der også er tale om overimplementering, hvis man i forbindelse med implementering af et direktiv fastholder allerede eksisterende standarder, der er højere, end de standarder direktivet foreskriver. Det er derimod ikke udtryk for overimplementering, hvis et direktiv implementeres tidligere, end det er påkrævet, eller alene fordi det implementeres anderledes end i andre EU-lande. Der foreligger heller ikke overimplementering, hvis implementeringen omfatter flere brancher, typer af virksomheder, produkter, områder mv. end det i EU-retsakten fastsatte anvendelsesområde.

⁴ Det fremgår af den uddybende beskrivelse af de fem principper, at de kan fraviges hvis væsentlige hensyn taler for det.

fyringsanlæg).   ▪ Gældende emissionsgrænseværdier for bestående fyringsanlæg, der fungerer som spidslastanlæg, med højst 500 årlige driftstimer videreføres, mens anlæggene dog friholdes for nye byrder som følge af direktivet (Artikel 6, stk. 3).
2. <i>Danske virksomheder bør ikke stilles dårligere i den internationale konkurrence, hvorfor implementeringen ikke bør være mere byrdefuld end den forventede implementering i sammenlignelige EU-lande.</i>
Miljøstyrelsen har ikke kendskab til den fulde implementeringsmodel i andre EU-lande. Dog har Holland, Finland, Flandern, Polen og Tyskland tilkendegivet, at en fastholdelse af de eksisterende grænseværdier, hvor de er mere restriktive end direktivets, vil svare til den model, som de forventer at anvende for implementering. Dermed vil den foreslåede model ikke i sig selv give anledning til konkurrenceforvridning mellem landene. Hverken Flandern, Holland, Sverige eller Tyskland forventer at udnytte undtagelsesmulighederne i forhold til støv for biomassefyrede anlæg. For Finland og Estland udestår en afklaring af en eventuel udnyttelse af bestemmelsen endnu. Polen forventer at udnytte bestemmelsen, men forventer, at udnyttelsen bliver begrænset, da luftkvalitetskravet for støv ikke er overholdt alle steder.
3. <i>Fleksibilitet og undtagelsesmuligheder i EU-reguleringen bør udnyttes.</i>
Regeringens tredje princip er ikke udnyttet på følgende områder i MCP direktivet: ▪ For bestående fyringsanlæg, der fungerer som spidslastanlæg, med højst 500 årlige driftstimer videreføres gældende emissionsgrænseværdierne, mens anlæggende friholdes for nye byrder som følge af direktivet (Artikel 6, stk. 3). Muligheden for at udskyde tidfrister for visse anlæg i (Artikel 6, stk. 5) udnyttes i forhold til emissionsgrænseværdien for SO₂ for halmfyrede anlæg og for emissionsgrænseværdier for støv for visse træfyrede anlæg.
4. <i>I det omfang det er muligt og hensigtsmæssigt, bør EU-regulering implementeres gennem alternativer til regulering.</i>
Grundet direktivets konkrete, bindende karakter, er det ikke muligt at implementere via alternativer til regulering
5. <i>Byrdefuld EU-regulering bør træde i kraft senest muligt og under hensynstagen til de fælles ikrafttrædelsesdatoer.</i>
Delvist efterlevet, idet muligheden for at udskyde tidfrister for visse anlæg (i Artikel 6, stk. 5) udnyttes i forhold til emissionsgrænseværdien for SO₂ for halmfyrede anlæg og for emissionsgrænseværdier for støv for visse træfyrede anlæg, som vurderes at være de anlægstyper, hvor en udskydelse er relevant.

De økonomiske konsekvenser af den foreslåede reguleringsmodel er beregnet i forhold til en minimumsimplementering, hvor:

- Emissionsgrænseværdien for NO_x fastsættes på direktivniveau,
- tidsfristen for overholdelse af direktivets emissionsgrænseværdier for støv udskydes for anlæg med røggaskondensering, der fyrer med fast træbiomasse og er større end 5 MW,
- tidsfristen for overholdelse af direktivets emissionsgrænseværdier for SO₂ udskydes for anlæg, der fyrer med halm og er større end 5 MW,
- bestående anlæg med en driftstid på under 500 timer (nød-, reserve- og spidslastanlæg) undtages for direktivets emissionsgrænseværdier, og
- nyetablerede nødanlæg undtages for direktivets emissionsgrænseværdier.

Beregningerne viser, at den foreslåede model i forhold til minimumsimplementering vil give meromkostninger til investeringer på ca. 36 mio. kr. og et mindsket afgiftsprovener til staten på ca. 1 mio. kr. årligt. Omvendt vil regulering reducere skadesomkostningerne ved luftforurening med ca. 57 mio. kr. over 30 år. Samlet set giver modellen en samfundsøkonomisk gevinst i forhold til minimumsimplementering, og de reducerede skadesomkostninger vil opveje de erhvervsøkonomiske omkostninger.

Begrundelsen for den valgte model er behandlet under de relevante afsnit i høringsbrevet, for så vidt angår punkterne ”overimplementering” og ”regeringens 1. princip”. Med hensyn til det tredje princip er det fravalgt at benytte undtagelsesmuligheden for stoffer, der allerede reguleres nationalt. Dette vurderes at flugte med hensigten i direktivet, som fremgår af præamplenen, nemlig at udskydelse af tidsfrister kan anvendes for at give bestående anlæg mulighed for at tilpasse sig nye krav.

18. Økonomiske konsekvenser for erhvervet

Det vurderes, at knap 1.000 bestående anlæg har over 500 årlige driftstimer og dermed omfattes af implementeringen af direktivet. Heraf vurderes ca. 570 bestående anlæg at kunne have omkostninger som følge af implementeringen af direktivet. De samlede omstillingsomkostninger for alle omfattede anlæg vurderes til ca. 575 mio. kr. i perioden 2019-2053 fordelt med ca. 261 mio. kr. til bestående anlæg og ca. 167 mio. kr. til udskiftede anlæg i perioden. De samlede årlige øvrige efterlevelseseomkostninger i 2030 vurderes til ca. 32 mio. kr. I vurderingen indgår omkostninger til at fastholde den allerede planlagte skærpelse af emissionsgrænseværdien for NO_x som gælder for motorer og gasturbiner fra 2021.

Af de knap 1.000 anlæg vurderes godt 350 anlæg at være privatejede. Heraf kan ca. 76 bestående anlæg forventes at opleve konsekvenser som følge af implementeringen af MCP-direktivet. Det vurderes, at de bestående privatejede anlæg kan opleve omstillingsomkostninger til etablering af yderligere rensning på op til ca. 24%. Omkostningsestimatet er et konservativt skøn idet nogle anlæg vil være udskiftet inden de omfattes af direktivets grænseværdier og det alt andet lige, er billigere at etablere eventuel rensning i forbindelse med nyetablering af anlæg. Derudover kan det være muligt at ændre indstillinger på de bestående anlæg og dermed overholde direktivets grænseværdier med langt færre omkostninger til følge.

Tabel 1 – Typer af bestående anlæg, der kan have behov for yderligere rensning ved implementering af MCP-direktivet

Brændsel	Effekt (MW)	Anlægstype	Renseparameter	Branchetilknytning for ikke-offentlige anlæg
Biogas	1-5	Motor	NO _x , SO ₂	Landbrug, Fødevarebranchen, Anden industri
Biogas	5-50	Motor	NO _x , SO ₂	Landbrug, Fødevarebranchen, Anden industri
Naturgas	1-5	Motor	NO _x	Landbrug, Gartneri, Anden industri
Naturgas	5-50	Motor	NO _x	Fødevarebranchen, Gartneri
Fast træbiomasse	1-5	Kedel	Støv	Møbel- og trævarebranchen, Landbrug, Korn- og foderstofbranchen, Anden industri
Fast træbiomasse	5-20	Kedel	Støv	Møbel- og trævarebranchen, Korn- og foderstofbranchen, Anden industri
Fuelolie	1-5	Kedel	SO ₂	Korn- og foderstofbranchen, Gartneri, Fødevarebranchen, Anden industri
Fuelolie	5-50	Kedel	SO ₂	Gartneri, Fødevarebranchen
Stenkul, pet-coke brunkul	1-5	Kedel	Støv	Gartneri, Fødevarebranchen

I alt 76 anlæg

Anm.: Tabellen er baseret på en kortlægning af anlægsmassen foretaget i forbindelse med implementeringen af direktivet, samt på baggrund af vurderinger af rensbehov for almindelige anlægstyper. Om der konkret er behov for yderligere rensning på det enkelte anlæg, må bero på en konkret vurdering. Antallet af anlæg i hver kategori er ikke angivet, fordi der er tale om et lavt antal i flere kategorier.